

CELJSKI tehtnik

OB OTVORITVI MUZEJA REVOLUCIJE

Mladina naj ne pozabi

VELIKE ZASLUGE ZA UREDITEV MUZEJA IMA TUDI POKOJNI IVAN KOVAČIČ-EFENKA

V soboto dopoldne so v prenovljenih prostorih bivšega mestnega magistrata odprli novi Muzej revolucije. Otvoritvi so poleg zastopnikov delovnih in družbeno političnih organizacij iz okraja prisostvovali tudi član Izvršnega komiteja CK ZKJ Franc Leskošek-Luka, predsednik Glavnega odbora zveze združenj borcev NOV Janko Rudolf in drugi.

Nova vsebina v novi obliki

Na pragu novega leta smo. Vsi se za mlado leto radi prenovimo in stopamo v novo leto z novimi načrti. Tako je tudi pri nas.

Od tistega časa, ko je okrajni odbor SZDL razpravljal in sklepal o reorganizaciji in spremembi vsebine našega tednika, je preteklo že dva meseca. Nove zahteve so terjale tudi od nas precej priprav. Medtem smo našo redakcijo deloma okrepili z novimi močmi, izdelali nov vsebinski koncept časopisa, istočasno pa potekajo razgovori o tem, kako bo časopis v bodoče reševal svoje ekonomske probleme, ki so se z ukinitvijo ugodnosti za časopisna podjetja močno spremenili. Z novim letom postaja »Celjski tehnik« glasilo občin v celjskem okraju, ki bodo naše prevzele tudi del njegovih materialnih skrbi.

Celjski tehnik se bo kot eno najmočnejših sredstev družbenega obveščanja v celjskem okraju z novim letom tudi vsebinsko in oblikovno spremenil. Bralce je doslej motilo izhajanje izmenično na osmih in 16. straneh. Tudi nam v redakciji je tak način povzročal preglavice. Po novem letu bomo izhajali stalno na 12. straneh, po potrebi pa na 16.

Z vsebino si bomo v bodoče veliko bolj prizadevali, da bi bil naš list čim bolj pester, zanimiv, da bi bil dober informator in v zabavo hkrati. To nam bo seveda uspelo le, če bomo razširili krog naših sodelavcev.

Bralci ste nas že dolgo časa opozarjali, da v našem listu manjka več zanimivega branja. Zato smo se odločili, da bomo v bodoče poleg zanimive slikarice objavljali roman v nadaljevanju, razne spomine politikov, vojskovodij in podobno. Veliko si obetamo od strani, ki je posvečena občanom, torej vam bralcem. Tu boste lahko obravnavali vse tiste pereče probleme, ki se vam zdijo vredni javne razgrnitve.

O naših načrtih bi se seveda dalo še mnogo napisati. Vendar bomo raje kar s prvo številko in seveda z vsemi naslednjimi, predstavili naš nov koncept vsebinske in oblikovne preobrazbe tednika. Od vaše ocenitve bodo seveda odvisne nadaljnje spremembe. Zelo vam bomo hvaležni za sleherni dobrohotni nasvet in tudi kritično pripombo.

S takimi željami pričakuje uredništvo Celjskega tednika novo leto. Zadovoljstvo naših bralcev bo za nas gotovo največje priznanje.

UREDNIŠTVO

Otvoritveni govor je imel predsednik gradbenega odbora Milan Loštrk, ki je po pozdravnih besedah najprej izrazil zahvalo okrajni in občinski skupščini kakor družbeno političnim forumom in delovnim organizacijam za njihovo pomoč pri izgradnji te pomembne ustanove. Pri tem se je izkazal tako projektant ing. arch. Dušan Samec, ki je poleg nadvse uspešne arhitektonske ureditve prispeval tudi osnutke za notranjo opremo, kakor gradbeno podjetje INGRAD in seveda vodja NOB oddelka Mestnega muzeja Stane Terčak, ki je dolga leta vestno zbiral in urejeval celotno zgodovinsko gradivo revolucionarnega gibanja na tem področju ter tako ustvaril izredno bogat prispevek k širši zgodovini NOB.

Misel, da bi ustanovili samostojni Muzej revolucije, se je porodila še pred letom 1951, ko se je pokazala potreba, da bi čimprej pričeli zbirati in urejevati prebogato historično gradivo. Zato je bil že tedaj ustanovljen oddelk NOB, ki ga je vodil Stane Terčak. Toda zaradi izredne aktivnosti oddelka se kopičenje gradiva kmalu prerazlo prostorne zmogljivosti. Tako je po več variantah nazadnje obveljal predlog pokojnega predsednika okrajnega odbora ZB NOV Ivana Kovačiča-Efenke, da bi za bodoči Muzej revolucije preuredili zgradbo bivšega mestnega magistrata. Ideja, ki si je za njeno uresničenje tako nesebično prizadeval tudi sam, se je pričela izpolnjevati lani. Težave pa so bile predvsem, ker je zgradba (iz leta 1700) kulturni spomenik, zaradi česar je morala notranja fizionomija ostati in bistvu nespremenjena. Pri adaptaciji so bile težave, zlasti v izdelavi novih armiranih stropov, v ohranitvi originalnosti obokov itd. V skladu s tem so stroški celotne adaptacije prerasli predvideno vsoto in znašajo okrog 110 milijon

nov dinarjev. Od tega sta prispevali 75 milijonov okrajna in 15 milijonov občinska skupščina Celje, ostalo pa delovne in družbene organizacije, zavodi in ustanove.

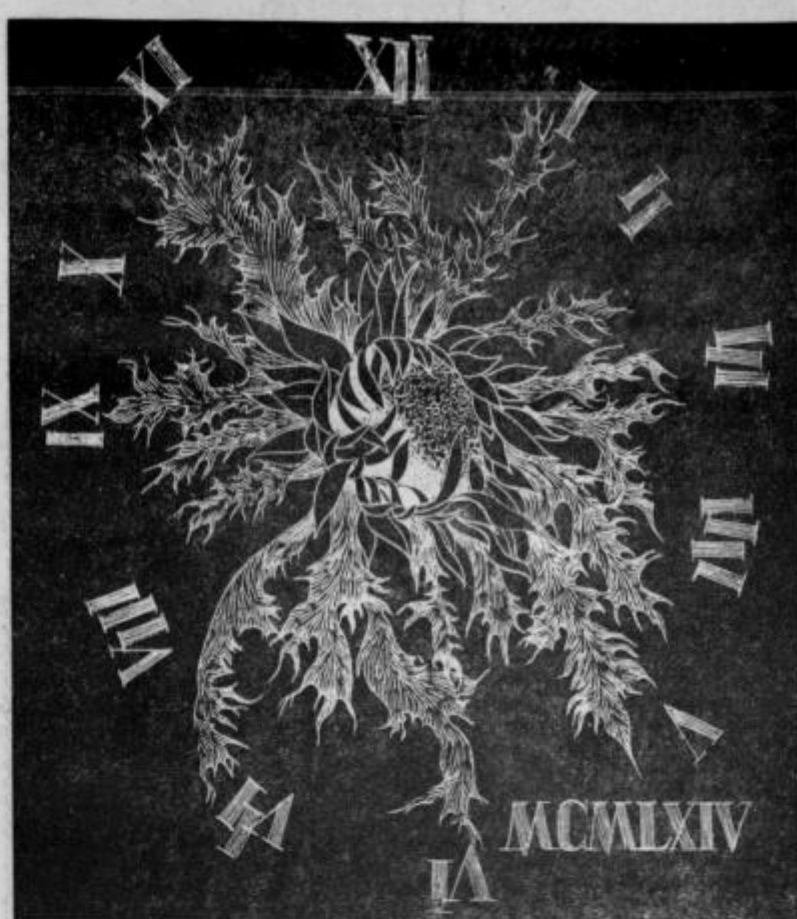
Ob otvoritvi Muzeja revolucije je govoril tudi predsednik okrajnega združenja ZB NOV Jože Jošt. Poudaril je pomen otvoritve, posvečene drugemu zasedanju AVNOJ in dnevu JLA, hkrati pa tudi pomen ustanove, ki je velika pridobitev za celotni okraj, saj bo v novih rodovih ohranjala živi spomin na slavno preteklost tega področja. Ko je govoril o zgodovini delavskega gibanja v našem okraju, o partijski dejavnosti in prvih vojaških enotah, je Jože Jošt podčrtal, da tudi delež celjskega okraja v skupni borbi ni bil majhen. V tem smislu bo novi Muzej revolucije opravljal zlasti velike naloge pri vzgoji mladih generacij, hkrati pa bo tudi izvor moči in pobud za naše nadaljnje delo. K ostvaritvi zamisli so poleg pokojnega Ivana Kovačiča-Efenke prispevali Franc Leskošek-Luka, ki je ves čas spremljal urejevanje Muzeja, Milan Loštrk kot predsednik gradbenega odbora in Stane Terčak kot vodja oddelka.

Po končanem govoru je Jože Jošt pozval Franca Leskoška-Luko, da odpre novi Muzej, nakar so gostje krenili v prostore.

Ob tej priložnosti je bil za udeležence otvoritve tudi sprejem, ki so ga pripravili predsednik okrajne skupščine Peter Sprajc, komandant celjske garnizije generalni major Franc Rojšek-Jaka in predsednik okrajnega združenja ZB NOV Jože Jošt. dhr

Dr. ZVONIMIR ŠUSTERŠIČ
DOCENT MEDICINSKE
FAKULTETE

Te dni je bil predstojnik kirurškega oddelka celjske bolnišnice primarij dr. Zvonimir Šusteršič imenovan za docenta medicinske fakultete ljubljanske univerze. To izredno veliko priznanje je razveselilo tudi mnoge sodelavce dr. Šusteršiča.

Na pragu Novega leta

Ko ob zaključku leta v mislih pregledujemo naše delo, se veselimo uspehov, ki smo jih dosegli. Ponosni smo nanje. Ni pa prav, da včasih pozabljamo na neuspehe. Tudi delo, ki ni bilo nagrajeno z uspehom, nas uči in nam daje nove pobude, kaj storiti v prihodnje, da bomo svoje težnje uresničili.

V letu 1961 smo doživeli veliko prelomnico v našem gospodarstvu, ki je sprostila nove neslutene sile v delovnih kolektivih. Če je potekalo leto 1962 v smeri utrjevanja sistema in novega načina našega gospodarjenja, so se ta pozitivna stremiljenja v letu 1963 še bolj poglobljala.

Nedvomno je rast proizvodnosti dela kvaliteta, ki je značilna za gospodarski razvoj, zlasti za razvoj industrije v preteklem letu. Nenehno stopnjevanje proizvodnosti omogoča, da danes ustvarjamo množico proizvodov, ki nam poleg tega, da že v pretežni meri zadovoljuje domači trg, omogočajo tudi vse večjo prodajo na tujih trgih. To pa poraja nove probleme, predvsem v pogledu večje rentabilnosti in boljše ekonomičnosti.

Ko že govorimo o našem delu v preteklem letu, ne moremo mimo uspehov, ki smo jih dosegli na področju graditve oziroma obnove v naših delovnih organizacijah. Naj omenim le nekatere najvažnejše, kakor gradnjo nekaterih oddelkov celjske Cinkarne, nadaljevanje del v velenjskem Rudniku lignita, novo peč v Steklarni v Rogški Slatini, nove proizvodne obrate Tovarne gospodinske opreme v Velenju, nadaljnjo dopolnitev opreme v Tovarni celuloze in papirja »Djuro Salaj« v Vidmu in še marsikaj drugega.

Vpliv teh vlaganj na gospodarsko moč okraja se je v preteklem letu že pokazal. Tudi v letu 1964 predvidevamo nadaljnji industrijski razvoj, ki bo v prihodnosti v veliki meri prispeval h krepitvi materialne osnovne naših občin. Vsekakor pa bo to od delovnih kolektivov terjalo velikanske napore.

*Srečno, veselo in zadovoljno
leto 1964, obilo uspehov pri
nadaljnem razvoju naše
socialistične družbe želi vsem
delovnim ljudem
v celjskem okraju*

Okrajni odbor SZDL

Da bi okrepili materialne osnove kmetijstva, smo tudi vanj vložili velika sredstva, ki naj bi s povečanjem obdelovalnih površin in z intenzivnejšim gospodarjenjem prispevala k boljši preskrbi predvsem industrijskih središč in s tem tudi k izboljšanju življenjskih pogojev. Da bi blaginja občanov hitreje rastle, smo tudi terciarnim dejavnostim, zlasti trgovini, posvetili veliko pozornost. Zavedamo se, da je tudi skrb za razvoj dobrih prometnih zvez ena izmed prvih nalog družbeno-političnih skupnosti, ki je važna tako za razvoj proizvodne dejavnosti, kakor tudi za razvoj turizma, ki v našem okrajnem merilu dobiva vedno večjo veljavo.

Večja gospodarska aktivnost v letu 1963 terja tudi povečano in poglobljeno dejavnost na področju družbenega standarda in družbenih služb. Zlasti vprašanja novih stanovanj, večje naložbe in prizadevanja za izboljšanje razmer v šolstvu, socialnem varstvu in zdravstvu bodo zahtevala od nas v novem letu še mnogo naporov, če bomo hoteli tu doseči skladni razvoj z drugimi gospodarskimi panogami.

Vsekakor je bilo leto 1963 zelo naporno. Toda kljub temu smo naloge, ki smo jih prevzeli nase, ob prizadevanju delovnih kolektivov in vsestranski podpori skupnosti uspešno reševali. Novo leto bo terjalo prav tako velike napore in te zavestno sprejemamo ob naših družbenih načrtih. Prizadevati si bomo morali, da se bo proizvodnja v naših delovnih organizacijah že takoj na začetku ugodno razvijala. Odločno jo bomo morali prilagajati potrebam zunanjih trgov in čimveč izvažati. Mnogo naporov pa bodo terjala od nas nova vlaganja. Zlasti v podjetjih širšega pomena, kot so Cinkarna, Železarna v Storah, Energo-kemo kombinat v Velenju in druga. Pri tem seveda ne bomo smeli zapostaviti ostalih gospodarskih panog, zlasti predelovalne industrije. Skrbeti bo prav tako za pospešeni razvoj družbenih služb, ker bo od tega nazadnje odvisna celotna gospodarska aktivnost. Storit moramo vse, da se bo življenjska raven občana nenehno višala.

S temi mislimi želim ob prehodu v novo leto delovnim kolektivom kakor tudi vsem občanom mnogo osebne sreče in uspehov pri skupni graditvi pristnih in za človeka dostojnih socialističnih odnosov!

Predsednik skupščine
okraja Celje
Peter Sprajc

Celje, 28. decembra 1963 • Leto XV. • Številka 52
GLAVNI UREDNIK TONE MASLO
ODGOVORNI UREDNIK JURE KRAŠOVEC

LIST IZHAJA OB PETKIH, IZDAJA IN TISKA ČASOPISNO PODJETJE »CELJSKI
TISK«. UREDNIŠTVO IN UPRAVA LISTA: CELJE, TRG V. KONGRESA 5,
POŠTNI PREDAL 152, TELEFON 24-23, TEKOCI RAČUN: 603-11-1-656, LETNA
NAROČNINA 800, POLLETNA 400, CETRTLETNA 200 DIN. INOZEMSTVO 2400.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OKRAJA CELJE

VREMENSKA NAPOVED
hidrometeorološke službe
Sprva bo v srednji in vzhodni Sloveniji
še precej oblačno. V višjih legah Gorenjske
in na Primorskem pa bodo nastopile delne
razjasnitve. Temperature se bodo rahlo
dvignile. Do konca tedna pa bo v splošnem
prevladovalo še oblačno vreme, vendar več-
jih padavin ni pričakovati.

Leto 1963 bo gotovo ostalo v analih svetovne zgodovine leto nekaterih pozitivnih sprememb, ki po osemnajstletnem »mirodobnem« nihanju med mirom in vojno predstavljajo nove stebre za hišo miru, ki si jo človeštvo tako zelo želi. V vročem juliju so v Moskvi podpisali sporazum o prepovedi atomskih poskusov. Ta sporazum ni otajal samo atomske tekme med SZ in ZDA, razgibal je vzhod in zahod k naporom za miro-ljubno reševanje problemov in k akcijam dobrega sosedstva. Kakor so že hladno sprejemali sporazum v Bonnu, ga zavrnili v Peking in Parizu, leto 1963 je prevečeval optimizem moskovskega poletja.

Leto 1963 pa bo zabeleženo tudi kot leto izredne aktivnosti nevezanih držav, zlasti afriških, ki so maja v Adis Abebi z listino afriške enotnosti zaloputnili vrata neokolonializmu pred nosom. Zahodni Irtan je v maju razobesil indonezijsko zastavo, medtem ko je v Londonu skrojena zveza držav Malezije ostala na precej šibkih nogah, kar se godi povsod, kjer bivši gospodarji ostajajo zaščitniki in patroni. V Afriki je v začetku leta stopila na pot neodvisnosti Njasa, proces letošnje dekolonizacije na črnem kontinentu pa je zaključila Kenija. V Afriki je ostalo samo še nekaj madežev kolonializma, med njimi najbolj udurni so Južno afriška unija, Angola in Rodezija.

Papež Janez XXIII., tvorec enciklike »Mir na zemlji« in reformator rimske cerkve, mož, ki je žel spoštovanje tudi v ateističnih krogih, je po svoji smrti zapustil dovolj močne korenine svoje doktrine, ki jo sicer zmerneje, pa vendar vztrajno nadaljuje nov papež Pavel VI.

Odmik od stalinizma v večini komunističnih partij je poglobil idejna nasprotja med LR Kitajsko in Sovjetsko zvezo, ki je tudi kitajsko-sovjetska partijska konferenca, julija v Moskvi, ni zgledala. Tu di na vabila v zadnjem času, da naj bi škodljiv spor spravi-li z dnevnega reda, pri Kitajcih ni naletel na razumna tla. Prava uganika pa je še vedno, kaj je pravi pravi glavni cilj obsežnega potovanja kitajskega premiera po deželah Azije, Afrike in Evro-pe.

Leto 1963 je leto zatona nekaterih veličin in leto, ki še ni odgovorilo na ugibanja o »razpoloženju« novih osebnosti. Februarja je v Iraku spodneslo generala Kasema, ki ga je nesrečna politika veljala glave. Marca so v Siriji pometli z garnituro konzervativnega dela stranke Baas.

Eden največjih škandalov zadnjih let — afera Profumo & Keeler — je poleg uspeha pri poskusu vključitve v EGS pripomogel Macmillanu k odstopu. Zamenjal ga je sir Douglas-Home, ki se je pred tem moral odpovedati plemstvu. Prav ugoden je bil vetrič, ki je odpihal s kancerskega stola v Bonnu staroga Konrada, čeprav še ni jasno, če bo »avtor gospodarskega čudeža« Erhard popravil slab vtis, ki ga je delal predhodnik.

Spremembe so nastale tudi v Italiji, Grčiji in še marsikje, najbolj bolesta pa je bila v ZDA, kjer je zahrbtno ubiti predsednik Kennedy zapustil svojemu nasledniku Johnsonu, vsej ameriški politiki in tudi svetu hvaležno oporoko — storiti vse, da bi se ohranil mir.

Bogato žetev je v mednarodnem političnem življenju imela prav Jugoslavija. Stevilni stiki in obiski so utrdili prijateljske vezi z mnogimi državami, nekatere pa so bile navezane na novo. V Jugosla-

viji smo imeli v gosteh najprej bolgarskega ministrskega predsednika T. Živkova, za njim smo pozdravili mehiškega predsednika Lopez Mateosa, nadalje finskega predsednika U. Kekkonena, generalnega sekretarja OZN U. Tanta, predsednika ZAR A. G. Naserja, predsednika Indonezije A. Sukarna, predsednika Liberije Tubmana, sovjetskega premijera N. S. Hruščova, madžarskega predsednika J. Kadara, etiopskega cesarja Haile Selasija in rumunskega predsednika Georgija Deja.

Na poti po ameriškem kontinentu se je predsednik republike tov. Tito srečal z brazilskim predsednikom Estensoro, mehiškim predsednikom Mateosom in s preminulim predsednikom ZDA J. F. Kennedym. Ob koncu leta nastala aktivnost nevezanih dežel obeta novo konferenco neangažiranih držav v prihodnjem letu. Kje bo, to sicer še ne vemo, eno pa vemo zagotovo, tokrat bo udeleženk neprimerno več kot jih je bilo v Beogradu.

Na pragu Novega leta smo. Odprta meja in desetine tisočev obiskov tostran in onstran »zidu« je v tem mirnem decembru prijeten znak tajanja politične zmrzlosti. Toda strelji in mrtvi na Cipru pa so opomin, da se bo ta naš stari svet le počasi umiril, da moramo biti potrpežljivi.

Kakšno bo leto 1964? Naj bi bilo starega leta še uspešnejši naslednik.

—ec.

OKRAJNA SKUPŠČINA O PROBLEMIH KULTURE

Te dni se bo sestala okrajna skupščina. Na dnevnem redu bodo problemi in naloge na področju prosvete, kulture in telesne vzgoje ter nekatere tekoče zadeve. Nedvomno je obdobje sestavljanja statuten komun izredno primeren čas za obravnavo kulturnih problemov. Pokazalo se je namreč, da je kultura — to pa velja tudi za telesno kulturo — v mnogih statutih obdelana kar mimogrede, kar pa je glede na pomembnost tega področja slabo in nepravilno. Okrajna skupščina bo zato na jutrišnji seji ocenila dosedanja kulturna prizadevanja, hkrati pa več govorila tudi o nalogah v prihodnjem letu.

Tokratna seja pa ima še eno zanimivo točko: dnevnega reda: to so problemi zdravstvene službe in zdravstvenega varstva. Za to razpravo sta svet za socialno varstvo in zdravstvo okrajne skupščine ter strokovni svet okrajnega zdravstvenega centra v Celju pripravila obsežno analizo.

Partizanske mamice na sprejemu v mali dvorani Naro dneva doma

Sprejem 41 partizanskih prvoborcev — nosilcev partizanske spomenice

S SEJE PREDSEDSTVA OKRAJNEGA SINDIKALNEGA SVETA:

Uskladimo rast produktivnosti z dvigom osebnih dohodkov

V začetku tega tedna se je prvič po obnem zboru sestalo predsedstvo okrajnega sindikalnega sveta. Na seji, kjer so člani predsedstva skupaj s predsedniki občinskih sindikalnih svetov razpravljali o programu dela okrajnega sindikalnega sveta, so imenovali tudi šest komisij: komisijo za gospodarska vprašanja, komisijo za družbene dejavnosti, komisijo za družbeno ekonomsko in strokovno izobraževanje, organizacijsko komisijo, komisijo za delovna razmerja in rekreacijo ter občasno komisijo za statute in prehod na 42-urni delovni teden.

V prihodnjih nekaj mesecih so pred sindikalnimi organizacijami nedvomno velike naloge. Pri tem ne gre samo za pripravo razprav o statutih delovnih organizacij, temveč tudi za prizadevanja za večjo proizvodnjo, hitrejšo poglobljanje samoupravljanja, izpopolnjevanje siste-

ma delitve dohodka itd. Zanimivo je namreč dejstvo, da nekateri pravilniki delitve čistega in osebnega dohodka zavirajo rast produktivnosti, ki sodi med prve naloge delovnih kolektivov. Pokazalo se je namreč, da v preteklem letu v mnogih delovnih organizacijah osebni

dohodki niso rasli v skladu z dvigom produktivnosti. Taka delitev je vsekakor nestimulativna in to tem bolj, če dodamo, da so se v tem obdobju občutno zvišali tudi življenjski stroški. Sindikalne organizacije v delovnih kolektivih bi tem vprašanju vsekakor morale posvetiti več pozornosti, sindikalni sveti po občinih pa resneje analizirati tudi rast realnega življenjskega standarda. In nedvomno ne bi bilo napak, če bi eventualno neizpolnitev te postavke v družbenem planu obravnavali vsi pristojni činitelji z večjo odgovornostjo.

Se večjo pozornost pa zasluži skrb za zvišanje osebnih dohodkov tistim zaposlenim, ki zaslužijo zdaj manj kot 25 tisoč dinarjev mesečno. Glede na to, da število letnih velikih zasaj v celjskem okraju samo od ostotkov od vseh zaposlenih prejema nižja osebna dohodke kot 25.000 dinarjev — to na prvi pogled ni zahtevna naloga, vendar ne bi bilo prav, če bi v delovnih organizacijah to težnjo ure sničevali samo na administrativni način — tako, da bi spreminili razmerje med skladi in osebnimi dohodki — temveč bi morali akcijo za zvišanje osebnih dohodkov delavcem z nizkim zaslužkom tesno povezovati z dvigom produktivnosti. Verjetno bodo to vprašanje težje reševali izrazito »ženski« delovni kolektivi. Podatki namreč povedo, da je v kategoriji zaposlenih, katerih mesečni osebni dohodki niso večji kot 25 tisoč dinarjev, največ žena. Te številke pa nedvomno ne govorijo v prid trditvi, da je delo proizvajalke povsod pravilno in enakovredno ocenjeno.

Ti dve nalogi bosta v prihodnjih nekaj mesecih predmet razprave mnogih sindikalnih organizacij. To pa je tudi prav, saj bo odpravljanje nekaterih takih nepravilnosti, osnova za boljše delovne rezultate.

-lj

UMESTEN PREDLOG

Na zadnji seji šmarske občinske skupščine je odbornik Božo Frajman predlagal, da bi se v Rogaški Slatini pogovorili še pred jubilejno 300-letnico zdravilišča o negi parkov in gozdov v kraju. Doslej je za to skrbelo komunalno podjetje, toda dosti boljše bi bilo, da bi parke urejeval delovni kolektiv, ki neposredno gospodari z vrele in je v njegovem interesu kakšno bo zdraviliško okolje. Nedvomno bi za to z večjim zanimanjem mislil na estetski videz okolja in to dosti bolj načrtno in dolgoročno urejeval v zvezi z rastjo zdravilišča. Na drugi strani pa bi naj športno kopališče upravljalo združeno gostinsko podjetje, ker le-to ni rekreacijski objekt samo za paciente, temveč izrecno letoviškega značaja. Skupščina je predlog sprejela s simpatijami in bodo zadevo dobro proučili. s.

PRISRČNA SREČANJA

OB DNEVU JUGOSLOVANSKE LJUDSKE ARMADE

Pretekli teden je bila cela vrsta prireditvev in prisrčnih srečanj v sklopu praznovanja Dneva Jugoslo-

vanske armade in dvajsete obletnice AVNOJ.

Pretekli petek so bile skromne toda prisrčne svečanosti ob sprejemu partizanskih mamice, pripadnikov Jugoslovanske armade in enainštiridesetih partizanskih prvoborcev, nosilcev spomenic, ki sta jih v imenu delovnega ljudstva in v imenu Zveze borcev, sprejela predsednik celjske občinske skupščine tovariš Marjan Učakar in predsednik celjske občinske organizacije Zveze borcev, tovariš Cveto Pelko.

SPOMINSKI DNEVI

KRAJEVNI PRAZNIK ZALCA

1941 – 10 talcev ob Novem letu

Včeraj je Zalec praznoval svoj krajevni praznik, posvečen spominu prvih deset talcev, ki jih je okupator 27. decembra 1941 ustrelil v Mariboru. Dogodek je v neposredni zvezi z izdajalsko dejavnostjo Ernesta Divjaka, sprva člana odporne skupine in kasneje vdanega gestapovskega sodelavca.

Ze pred tem časom so najvidnejši žalski komunisti aktivno delali proti okupatorju. Glavni organizator za žalski okoliš je bil Vipotnik iz Griž, ob njem pa še Stajner, Verderber, Hofer, Zagode in drugi. Dejavnost je potekala predvsem ob zbiranju orožja, municije, hrane, obleke in drugega, kar so deloma prinašali tudi na zbirno mesto k Verderberju, od tod pa čez Savinjo v gozdove. Po veliki nemški hajki so bile partizanske enote v Zgornji Savinjski dolini dokaj razbite. Član žalske odporne skupine je bil tudi Ernest Divjak, ki je bil o celotnem delovanju dobrega seznanjen in je užival polno zaupanje tovarišev. Ob razbitju enot NOV so Nemci Divjaka prijeli in ta je stopil v njihovo službo; gestapu je izdal vse, kar je vedel, tudi svoje bivše tovariše. Nemci so jih prijeli in odpeljali najprej v Celje in nato v Maribor, kjer so jih postrelili.

Med prvimi desetimi ustreljenimi Zalčani je bil tudi Janko Herman, tekstilni delavec, star komaj 16 let. Pred ustrelitvijo je pisal staršem: »Jutri je moj god in jutri me bodo ustrelili«.

Anketa o kadrih v računovodstvih

● ZAHTEVE IZ PRAVILNIKOV VISIJO V ZRAKU
● SKRITA NEZAPOSLENOST V RAČUNOVODSTVIH
● NOVI KADRI »PO PREDPISIH« — »STARI KADRI« V SOLO!

Služba za kadre pri Gospodarski zbornici v Celju je letos novembra pripravila anketo o razmerah med knjigovodskimi kadri v dvestosmih podjetjih v celjskem okraju. Rezultati ankete so kljub pričakovanju negativnih pokazateljev presenetljivi.

V celjskem okraju, pravzaprav v 208 podjetjih, navidezno manjka računovodskega kadra. Za ves okraj naj bi primanjkovalo okoli 2 odstotka ljudi v računovodstvih. Vendar je to pomanjkanje le navidezno. Tako trditve podkrepljujejo naslednji podatki:

Pravilniki delovnih organizacij za celjski okraj predvidevajo, da naj bi v računovodstvih bilo zaposlenih 3,8 odstotka visokokvalificiranih računovodij. V resnici pa je takih delovnih moči zaposlenih komaj 0,6 odstotka. Računovodskih

uslužbencev z višjo izobrazbo naj bi bilo 3,6 odstotka, pa jih je komaj 0,9 odstotka. Računovodji s srednjo izobrazbo naj bi bilo 74 odstotkov, premoremo pa jih komaj 28,2 odstotka. Od tu naprej beleži statistika obratno sorazmerje; kadrov v računovodstvih z nepopolno srednjo šolo naj bi bilo okoli 15 odstotkov, imamo pa jih za preko 40 odstotkov. Kadrov z nižjo izobrazbo naj bi računovodstva imela 3,4 odstotkov, v resnici pa jih je okoli 30 odstotkov.

Ti podatki zgovorno dokazujejo nasprotje med zahtevami v pravilnikih podjetij in dejanskim stanjem. To hkrati tudi jasno ilustrira navidezno nezaposlenost v računovodstvih.

Pojavlja se vprašanje: kaj storiti? Dvoje je prav gotovo jasno:

— Večji poudarek bo treba v prihodnje dajati izobraževanju že zaposlenim kadrom v računovodstvih. Dvigniti je treba njihovo strokovno raven, s tem pa se bo povečal tudi učinek in kvaliteta dela.

— Pri zaposlovanju novih ljudi v računovodstvih pa bo treba dosledno upoštevati zahteve, ki so postavljene v pravilnikih, čeprav so mogoče tudi ti marsikje preveč popustljivi.

In za zaključek.

Ce se bomo v prihodnosti približali taki strokovni ravni in izobrazbi računovodskih kadrov kot jih potrebuje in razmere terjajo, potem dosedanja navidezna nezaposlenost ne bo več fiktivna, temveč se bo pokazala kot dejanski višek delovne sile.

To pa ne pomeni, da bo nastal problem, kajti naše gospodarstvo bo s povečanjem poslovanja vedno terjalo nov dotok delovnih moči tudi v računovodstvih.

K. N.

Obvestilo

VSE NASE CENJENE NAROCNIKE IN BRALCE OBVEŠČAMO, DA ZARADI NOVOLETNIH PRAZNIKOV NAS LIST NE BO IZSEL NASLEDNJI PETEK, TEMVEČ 10. JANUARJA 1964. LETA. PROSIMO ZA DOBROHOTNO RAZUMEVANJE.

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
CELJSKEGA TEDNIKA

Pomembni sklepi za razvoj obrti

Kot smo že poročali, je bila zadnja seja upravnega odbora gospodarske zbornice za celjski okraj v prvi vrsti posvečena problematiki obrti v okraju. Na osnovi temeljite obravnave široke in pestre problematike, so se člani upravnega odbora zbornice seznanili ne samo z resolucijo gospodarskega razvoja okraja Celje v 1964. letu, ki med drugim predvideva, da se bo vrednost obrtnih storitev in proizvodnje povečala za 17,5 %, od tega v denžnem sektorju za 19, v zasebni obrti pa za 4 %, marveč so sprejeli tudi sklepe, ki jih bo gospodarska zbornica izvajala na področju obrtne dejavnosti.

Tako bo zbornica podpirala vsa prizadevanja, da bo obrt dobila ustrezno mesto v našem družbenem sistemu s tem, da bo izenačena v pogojih poslovanja z ostalimi gospodarskim grupacijami, da bo lahko raz-

vijala svojo dejavnost tudi izven svojega sedeža in da bo deležna tistih pravic in ugodnosti kot ostale gospodarske organizacije. Vztrajala bo nadalje na stališču, da bodo skrb za razvoj obrti nosili poleg občinskih skupščin tudi organi drugih upravno teritorialnih enot. Razveseljiv je sklep, po katerem bo zbornica naročila izdelavo kompleksne študije razvoja obrti kot celote in tudi potrebne študije o razvoju posameznih kritičnih strok, ki bodo lahko služile kot orientacija obrti v posameznih skupnostih. Zbornica si bo močno prizadevala za razvoj vseh, zlasti še tako imenovanih deficitarnih strok. Razen tega bo z intenzivnim nadaljevanjem procesa dobro premišljenih in ekonomsko upravičenih integracij, kooperacij ter vseh možnih oblik poslovanja sodelovanja presegala k specializaciji obrtnih delovnih organizacij, k povečanju produktivnosti itd. Poleg vsega tega bo zbornica svetovala tistim gospodarskim organizacijam, ki imajo v svojem sestavu tudi obrtno dejavnost, da naj le to sprostito tudi za izvrševanje uslug državljanom. Zbornica si bo nadalje prizadevala za uveljavljanje enakopravnih odnosov pri dodeljevanju deviznih sredstev za potrebe reprodukcijskega materiala iz uvoza in tudi nabavi reprodukcijskega materiala iz domače proizvodnje. Nadaljnji sklep zbornice se nanaša na združevanje razdrobljenih investicijskih sredstev, na ustvarjanje enakih delovnih in življenjskih pogojev obrtnih delavcev kot so danes ustvarjeni že v ostalem gospodarstvu in na čim prejšnje reguliranje pokojninskega zavarovanja ter izvedbi kreditiranja privatnega obrtništva.

Kozje nekoč in danes

V prijetni kotlini pod zelenim Brečičem in visokim Veternikom leži trg Kozje.

Ta kraj ima veliko zgodovino. Se iz starih, starih časov ima Kozje svoj grb, ki ga še danes lahko vidimo v kozjanski cerkvi. Na grbu je grajski stolp okoli katerega se vije zmaj. Zgodovinska pravljica pripoveduje, da so imeli v gradu mogočnega zmaja, katerega so lahko nasitili samo s kozami, zato je nastalo ime Kozje. Tudi v času turških pohodov po naši domovini, je zapisano, da so se kozjani hrabro postavili v bran. Vendar najbolj blesteče letnice v zgodovini Kozjega so 1942, 1943, 1944 in 1945. To so leta velike revolucije v naši domovini. V tej dobi Kozje ni spalo. Že leta 1942 so prvi zavedni domačini pokazali okupatorju, da se ne strinjajo s njim, zato so bili odpeljani v taborišče.

Kozje je bilo važno partizansko središče. V bližnjem Bohorju je šumelo in pozneje vrel. Sprva pritaženo, toda vedno glasneje, dokler niso švigale krgle in granate, da granate 9. septembra 1944, ko so se partizani zakleli, da bodo izgnali okupatorja iz Kozjega. Nemci so bili utrjeni v dveh postojankah, v bivšem župnišču in žandarmeriji, sedanjem Zdravstvenem domu. Z nadčloveško močjo so partizani navalili na sovražnika. Dva dni in dve noči je trajala borba. Naši fantje pa niso odnehali, temveč končali z zmago in 9. septembra 1944 osvobodili Kozje. Napol porušeno in požgano naselje je čakalo končne svobode, ko so se domačini spoprijeli z novimi nalogami in težavami z obnovo kraja. Himna kozjanskega odreda pa še danes zaori med kozjanskimi hribi ob vsaki prireditvi.

In kakšno je Kozje danes? Lepo je danes v Kozjem. Pridite, ogledali si boste pred nedavnim odkrit Batičev spomenik. »Kozjansko v boju«, ki je simbol trga. Videli boste novi šeststanovanjski blok, ki je velika pridobitev za Kozje. Sprehodili se boste lahko po globoki bister grabenski so-teski ob idiličnem Krofelnovem mlinu in zavili po ugajni stezi v hrib do ruševin starega gradu, kjer boste med mladimi iglavci zadihali čisti zdravilni gorski zrak. Ko večerna zara rahlo prekrije kotlino, boste v miru in tišini prislunili zapoznelemu ptičku, ki žvrgoli v zelenem Brečiču, žuborenju potoka in šumenju svobodnih kozjanskih gozdov.

Kozje jutri? Velika bodočnost se obeta. Pred dvema leti ustanovljeno Turistično društvo neumorno dela za uvajanje turizma. V bližnji bodočnosti je predvidena vlečnica na hrib nad Kozjem do prve planinske kočice, kjer bodo ljubitelji gorskega sveta toplo postreženi. V daljni bodočnosti pa vidimo Kozjansko področje kot urejeni turistični objekti z zanimivimi postojankami, skratka drugo Pohorje. Na sončni strani Kozjega bo stala sodobna šola. Tekstilna tovarna »Metka« bo gradila nove prostore in tako razširila obrat. Torej tudi industrija. Vidite tako bo Kozje jutri in še mnogo, mnogo lepše!

Dedek Mraz bo obiskal tudi bolne otroke

V Brežicah bo dedek Mraz na svojem vsakoletnem obhodu otrok po mestnih ulicah, obiskal tudi otroke, ki se zdravijo v bolnišnici. Za praznovanje in obdaritve malčkov v Brežiški občini je vse pripravljeno. Prireditve organizira Društvo prijateljev mladine in pionirski odredi.

Letos so prireditelji naleteli na veliko razumevanje delovnih kolektivov, ki so prispevali nad tristo tisoč dinarjev. Za celotno praznovanje dedka Mraza so prireditelji zbrali več kot sedemsto tisoč dinarjev.

Solske skupnosti in pionirski odredi pripravljajo za sprejem dedka Mraza kulturno zabavne programe.

NANI

Novo stolpnice v snegu

Končno nov most v Krškem

Pretekli teden je bil sprejet sklep o gradnji novega, železobetonskega mosta čez Savo v Krškem. Dosedanji most čez Savo, ki povezuje cesti drugega in tretjega reda je lesen in dovoljuje obremenitev le do dveh ton.

POČITNIŠKA ZVEZA TUDI NA ŠMARSKEM

V Rogaški Slatini so se zbrali predstavniki družbenih in gospodarskih organizacij, katere je predsednik šmarske počitniške zveze tovariš Franc Mužina seznanil z vlogo in načrti zveze. Doslej se počitniška zveza v Šmarski občini še ni mogla močno uveljaviti, kaže pa, da so delovni kolektivi doleteli njen pomen in bo v prihodnjem letu pripravila že več letovanj po slovenskih krajih in nekaj pohodov po partizanskih poteh. Za počitniško zvezo se zanima zlasti mladinska organizacija. Podpredsednik šmarske občinske skupščine ing. Stane Gobec je v imenu vseh prisotnih obljubil, da bodo skušali omogočiti, kolikor se da, vse stransko dejavnost počitniške zveze, ki naj zlasti še mladim delavcem omogoči spoznavati našo domovino.

-k

Nov most bo grajen približno sto petdeset metrov nižje od starega, to pa zaradi preusmeritve Save. Do leta 1966 se namreč predvideva elektrifikacija železniške proge. Del mostu na levi strani Save bo zato toliko dvignjen, da bo služil obenem tudi kot nadvoz, s tem bo rešen prometni problem tega odseka.

Stari dotrajan, lesen most je bil z občinskimi sredstvitolkopopravljen, da bo do časa dograditve novega v redu služil za najnujnejši promet. Ob sprejetju sklepa so se dokončno sporazumeli z odgovornimi činitelji tudi o lastništvu in investiciranju. Tako bo novi most grajen iz investicij občine in republike. Ob prekategorizaciji cest je bil namreč stari most napačno prekategoriziran v tretjo kategorijo in tako vrinjen v oskrbovanje občine. Letos ga je leta tudi usposobila za najnujnejši promet.

Z dograditvijo novega mosta, bodo zmanjšali veliko gospodarsko škodo, ki jo je povzročal za težji promet neuporaben stari most. Odpravili pa bodo tudi ta prometni problem, ki je bil dolgo časa predmet številnih razprav.

NANI

Polovični most

Prav presenečen je človek, ko stopa pri Kumrovcu po mostu čez Sotlo, ker so ga tako smešno popravili. Most je dejansko bil že ves razmajan in so stare deske klopotalle pod avtomobilskimi kolesi, kot bi se vsak čas

nameraval zrušiti v reko. Zdaj pa so ga popravili samo do polovice s šmarske strani, tako da po utrjenem, za nekaj centimetrov dvignjenem mostu pripejete do sredine, kjer naravnost padete na klanjsko polovico mostu. Prav gotovo bi se morali predstavniki obeh občin pomeniti za istočasno popravilo mostu, sicer je to zares komedija. Na oni strani pa je povrhu še lepa asfaltna cesta. Upajmo, da bodo vsaj do spomladi popravili celoten most in ne bodo ustvarjali umetnih meja na tako čuden način.

Tudi v Šmarju banka

V ponedeljek se je v obnovljeno poslojpe v Šmarju pri Jelšah preselila tudi podružnica Narodne banke iz Rogaške Slatine. Tako bodo od slej vse bančne službe na sedežu združene občine, kar bo omogočilo boljše poslovanje. Otvoritvene slovesnosti so se udeležili poleg predstavnikov bančne službe iz Ljubljane, vsi direktorji celjskih bank ter politični in oblastveni predstavniki šmarske občine.

Slučajno smo izvedeli

V petek dopoldne smo čisto slučajno izvedeli, da so en dan prej, to je v četrtek, nekateri šolski zavodi prejeli za vzorno vzgojno izobraževalno delo posebno priznanje.

Na predlog zavoda za prosvetno pedagoško službo je sklad za šolstvo denarno nagradil pet najboljših celjskih učno vzgojnih zavodov. Nagrade so prejeli: Ekonomska srednja šola, druga osnovna šola, osnovna šola v Socki, center industrijske kovinarne šole v Štorkah ter vzgojno varstveno ustanova Tončke Čečevce v Gaberju. Nagrade so bile podeljene za prizadevanja in uspehe v šolskem letu 1962/63, namenjene pa so zlasti nabavi novih učno vzgojnih pripomočkov.

Ta slučajna vest je zanimiva tudi še po drugi plati, namreč po svoji uradni konspirativnosti. Ker nismo dobili nobenega vabila, a zadevo vseeno objavljamo, upamo, da ne izdajamo kakšne ekonomsko-prosvetne tajne.

Moped bo morda vaš

ZATO NE ODLAŠAJTE
Z NAROČILOM

ALI STE SE ŽE NAROČILI
NA CELJSKI TEDNIK?

Ce se še niste, je prav zdaj, pred novim letom najprimernejši čas, da naročite najcenejši in najbolj bran tednik v celjskem okraju.

S tem boste vsak teden sproti seznanjeni z najaktualnejšimi domačimi dogodki in vestmi, hkrati pa boste sodelovali v velikem nagradnem žrebanju številnih praktičnih nagrad v vrednosti preko pol milijona dinarjev.

Zato ne odlašajte več z naročilom. Izkoristite to ugodno priliko, saj boste morda prav vi srečni dobitnik mopea ali ene izmed številnih drugih praktičnih nagrad.

Prizor iz tretjega dejanja

Premiera „Čudodelne piščalke“

V torek, 24. decembra je bila premiera mladinske pravljice igre »Čudodelna piščalka« Frana Roša. Igro je režirala Jožica Zupan. Ko sem jo vprašal, ali je bila zadovoljna z ansamblom, mi je odgovorila, da so v glavnem vsi dobro opravili svojo nalogo, čeprav niso bili vsi liki izdelani, zaradi pomanjkanja časa. Pri igri je nastopilo tudi nekaj novih igralcev.

Jožica Zupan režira mladinske igre pri Delavskem odru že 2 leti. Začela je z režijo mladinske igre »Hura soncu in dežju«. O svojem delu pravi: »Delo z mladino je zelo prijetno. Vidim, da celjska mladina res nima kam iti v prostem času. Vsakemu tudi ni samo za ples in zato išče mladina neko globlje udejstvovanje, kjer bi se tudi izobraževala. Težko pa je pri nas s pomanjkanjem časa, saj prihaja nekaj mladincev na vaje naravnost z delovnega mesta.«

Številne gledalce (dvorana je bila zasedena) so mladi igralci zadovoljili. Igra je zabavna in ima namen tudi vzgajati. Ni pa namenjena samo »mlajši« mladini, ampak je, kakor je rekel avtor Fran Roš sam, namenjena starim in mladim. Igrali jo bodo v dneh praznovanja Novega leta, v petek, soboto, in nedeljo. Pridite jih gledat, ne bo vam žal!

Cinkarna ob zaključku uspešnega leta

REPORTAŽA IZ KOLEKTIVA

CINKARNA JE EDEN TISTIH DELOVNIH KOLEKTIVOV, KI SO ŽE V NOVEMBRU IZPOLNILI LETOSNJA PLANSKA PREDVIDEVA-NJA. SE VEČ: ŽE PRED 29. NOVEMBROM SO ZABELEŽILI KAR PET Odstotkov PRESEŽKA LETOSNJEGA PROIZVODNEGA PRO-GRAMA.

Računajo, da bodo do konca letošnjega leta ta odstotek še povišali. V preteklem razdobju so v Cinkarni močno zvišali tudi pro-dukcijsko. V primerjavi z lanskim

letom je porasla kar za 19,4 odstot-ke. Ta velik uspeh so dosegli zara-di boljšega izkoriščanja delovnega časa, zaradi zmanjšanja izostankov od dela, znižanja števila nesreč itd.

CINKARNA TUDI IZVAŽA

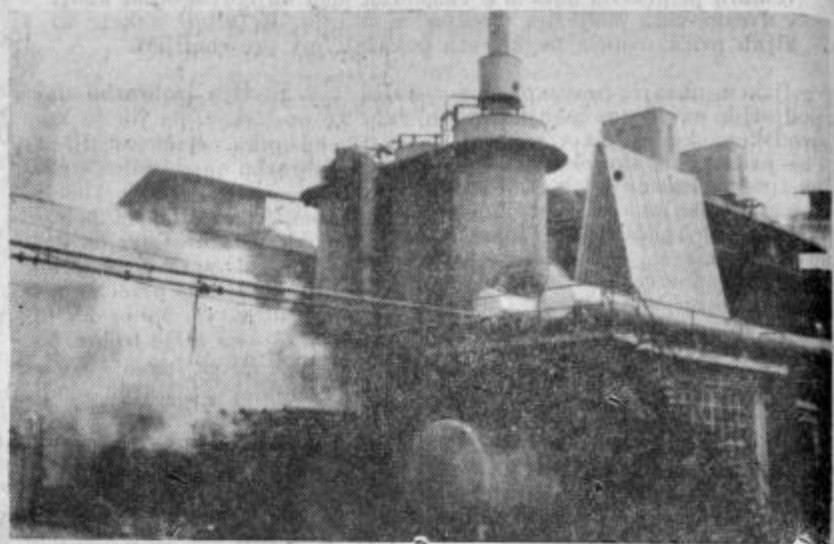
Šlika o delu kolektiva celjske Cinkarne pa bi bila nepopolna, če ne bi vanjo vnesli tudi podatkov o izmenjavi z inozemstvom, saj je Cinkarna postala v preteklem letu prvi izvoznik v Sloveniji — v in-dustrijski panogi. V letu 1961 je rea-lizacija prodaje v tujino znašala 22,5 odstotka celotne proizvodnje, kar je za 16 odstotkov več kot je bil ce-loten izvoz v letu 1962. Tako pred-vidujejo, da bodo do konca letošnje-ga leta izvozili za okrog tri milijo-

ne dolarjev svojih proizvodov. Za prihodnje leto pa računajo še na 10 odstotno povečanje.

Ti ugodni rezultati so toliko po-membnejši še zavoljo tega, ker so v zadnjih letih nastale velike spre-membe v asortimanu izdelkov za iz-voz. Iz Cinkarne zdaj ne izvažajo več polizdelkov cinka, temveč samo va-ljane izdelke cinka, ki prinašajo tu-di večji devizni učinek. Začeli pa so izvažati tudi cinkov prah, ki je vzporedni produkt surovega cinka.

Skladno z vsemi zvišanji je seveda narasel tudi celotni dohodek pod-jetja. Nanj je vplivala več faktorjev, predvsem pa prenos iz prejšnjega leta in izredno velik premik k fina-lizaciji proizvodov. Med vzroke za porast celotnega dohodka pa šte-jejo tudi skokovito naraščanje pro-izvodnje organskih barvil.

Zabeležimo še eno zanimivost: od leta 1960 je v Cinkarni celotni do-hodek počasneje naraščal kot po-slovni stroški. Vzroke za tako sta-nje pripisujemo cenam surovin, ki so naraščale iz leta v leto. V Cin-karni so odnos med stopnjo rasti celotnega dohodka in proizvodnih stroškov uspeli vskladiti že lani, le-tos pa poslovni stroški že počasne-je naraščajo kot celotni dohodek podjetja.

Ob letošnjem prazniku republike, 29. novembra, so v Cinkarni odprli nov obrat litopona s kapaciteto okrog 5.000 ton litopona letno.

Velike investicije v anorgansko kemijo

Največje investicije v prihodnje predvidevajo prav za anorgansko kemijo. Z realizacijo teh načrtov bo Celje postalo središče slovenske ke-mične industrije.

Ni še dolgo tega, ko je kolektiv celjske Cinkarne slavil pomembno zmago. Odprli so nov obrat litopona, ki pomeni za podjetje nedvomno ve-liko pridobitev. V novem obratu bo-do izdelovali okrog 5.000 ton litopo-na letno, kar je za sto odstotkov večja proizvodnja kot jo zmora sta-ri obrat litopona. Tudi kakovost no-vega litopona je solidna — pred-vsem enakovredna evropskemu stan-dardu tega izdelka. Novi obrat li-topona je stal približno 700 milijo-nov dinarjev.

Jugoslovanske potrebe po litopon-skih izdelkih dosega letno 3.000 ton. Ker je Cinkarna edini proizva-jalec teh izdelkov, dosedaj s tako majhnimi kapacitetami starega ob-rata ni mogla kriti vseh potreb. To-da odslej je to zagotovljeno. Ne sa-mo, da bo novi obrat skupaj s sta-rim zdaj lahko zadovoljeval vse po-trebe domačega trga, okrog 4.500 ton bodo lahko tudi izvozili.

V kratkem bo v Cinkarni začel de-lat še en nov obrat. Gre za obrat za proizvodnjo modrega bakra (cu-perblau), važnega zaščitnega sred-stva v kmetijstvu. Letna proizvo-dnja novega obrata bo zadostovala vsem jugoslovanskim potrebam po modrem bakru, ki ga doslej v Jugo-slaviji nismo izdelovali.

Pričeli so tudi že z izgradnjo no-vega velikega obrata žveplene kisl-i-ne, ki je bazna surovina za nadalj-nji razvoj anorganske kemije. De-lo tega obrata bo omogočilo proiz-vodnjo dveh nadaljnjih važnih ar-tiklov — titanovega dioksida in kom-pleksnih umetnih gnojil, katerih proizvodnja potrebuje velike koli-čine žveplene kisline.

Titanov dioksid je izredno važen beli pigment, katerega potrošnja v svetu bliskovito narašča. Odlikuje ga izredna pokrivna moč in ga in-dustrija troši v ogromnih količinah. Cinkarna je že desetletja glavni pro-ducen umetnih gnojil za zapadno področje naše države. To in pa dej-stvo, da bo kmetijstvo v prihodnje porabilo še veliko več umetnih gnoj-il kot doslej, Cinkarni resnično na-rekuje velike naloge pri proizvoja-nju umetnih gnojil.

To pa seveda niso vse predvidene investicije. Poleg teh, ki smo jih na-vedli, namerava Cinkarna povečati in izboljšati asortiman dosedanje anorganske kemijske proizvodnje. Del teh rekonstrukcij je že v teku.

Morda še ne veste, da ima Cinkar-na svoj obrat tudi v Mozirju. Tam izdelujejo zemeljske barve. Obrat je v rekonstrukciji, ko pa bo ta pri-kraju, bo močno prispeval k celot-nemu dohodu podjetja.

Veliko povečanje proizvodnje predvidevajo na področju organske kemije. Tu nameravajo ne samo po-dvojiti proizvodnjo, temveč tudi razširiti asortiman in osvojiti last-no proizvodnjo nekaterih polizdel-kov, ki jih zdaj še uvažajo. S tem, da se bodo opirli na lastno surovin-sko bazo in s pomočjo mehanizacije naprav na področju organske kemi-je, si bodo razširili tudi možnosti za veliko povečanje proizvodnje.

Končni rezultat vseh teh povečan-j bo porast celotnega dohodka pod-jetja od dosedanjih 10 milijard na 34 milijard dinarjev letno, poveča-nje izvoza na 10 milijonov dolarjev letno in povečanje zaposlenih za okrog tisoč, seveda ob upoštevanju 42-urnega delovnega tedna.

Decentralizirano upravljanje

Tudi v Cinkarni se je, v zadnjih letih močno okreplila delavsko sa-moupravljanje. Z decentralizacijo se je povečalo tudi zanimanje čla-nov kolektiva za probleme delovne organizacije in uspehi so se pokaza-li na vseh področjih.

V podjetju deluje centralni delav-ski svet, poleg tega pa imajo delav-ske svete tudi po posameznih obra-tih. Vsak obrat v podjetju je samo-stojna obračunska enota. Pokazalo se je, da je to ugodno vplivalo na uspeh proizvodnje, pa tudi na de-litev osebnega dohodka. V praksi so se lepo uveljavili tudi zbori proiz-

vajalcev, ki zdaj res že razpravlja-jo o mnogih bistvenih vprašanjih proizvodnje in delitve sredstev. Da bi tako delo še okrepili, so v Cinkar-ni pripravili že več seminarjev za vzgojo članov delavskih svetov in ostalih organov upravljanja. Tako so sklenili ravnati tudi v bodoče, saj so mnogi proizvajalci sami izra-zili željo, da bi se udeležili teh se-minarjev.

Cinkarna ima tudi svojo srednje-tehniško šolo. V oddelku kemije in metalurgije šolajo celo vrsto stro-kovnjakov, ki jih tako nujno potre-bujejo.

Obrat žveplene kisline, ki so ga odprli v letu 1962.

Takole pa je med odmorom, ko pride na mizo topla malica.

REKONSTRUKCIJA

Celjska Cinkarna predvideva v prihodnjih letih več preureditev, ki bodo nadaljevanje že začete rekon-strukcije. Tako že izvajajo moderni-zacijo tako imenovanega prvotnega postopka za pridobivanje cinka. Se-znanili so se z najnovejšimi pridobi-tvami, ki so jih v tem pogledu storile nekatere evropske države in sklenili so nekatere od teh novosti uporabiti tudi v lastnem kolektivu. S preureditvami bodo odpravili fi-zično izredno težko delo in s tem povečali tudi storilnost posadke pri dveh novih pečeh.

V perspektivi bodo preuredili tudi staro pražarno. Zastarela aglomera-cija bo popolnoma odpadla in no-vi moderni pražilni agregat bo za-hteval samo deset delavcev dnevno, kar je velika pridobitev v primerja-vi s starim, ki je zaposloval preko 200 ljudi. Hkrati predvidevajo tudi izgradnjo nove rafinacije cinka. Le-ta bo dala cinku kar največjo čis-točo, pri tem pa še bodo dobili možnosti za pridobivanje kadmija. To pa jim odpira nove možnosti za razširitev proizvodnje.

Do leta 1970. bodo predvidoma povečali za 100 odstotkov tudi kapa-citete topilnice. V zvezi s poveča-njem teh kapacitet se bo zvišala tu-di proizvodnja v valjarni in to kar za 100 odstotkov. Poleg tega, da se bodo tudi v prihodnje usmerjali na večjo finalizacijo proizvodov, bodo izdelovali tudi zlitine, visoko kvali-teten rafiniran cink in novi pro-izvod — kovino kadmij. Tako se bo asortiman vlečenih in tlačanih pro-izvodov občutno razširil in povečal. To pa je tudi cilj razvojnega pro-grama v obratu metalurgije.

MNOGA NOVA STANOVANJA

Cinkarna je eden izmed tistih celjskih kolektivov, ki lepo skrbijo tudi za stanovanja svojih delavcev. To je za Cinkarno nujno potrebno tembolj, ker jo kar nekako spremlja problem pomanjkanja delovne sile. Tako prihajajo v Cinkarno tudi pre-bivalci sosednjih republik, ki tu ni-majo stanovanj in si torej ne mo-rejo urediti normalnega življenja. Samski dom, ki naj bi vsaj nekate-rim od njih nadomestil dom, je zdaj že dograjen, v prihodnjem razdobju pa bodo zgradili še tri take domove s približno 320 ležišči.

V letih 1961-1963 so s sredstvi pod-jetja zgradili 126 novih stanovanj. V zadnjih dveh letih so investirali tu-di okrog 30 milijonov dinarjev za individualno gradnjo in 36 milijo-nov dinarjev za združeno gradnjo stanovanj. Zgraditi pa bodo morali vsaj še 250 stanovanj, da bodo re-šili najbolj pereče primere stano-vanjske stiske.

V Cinkarni torej zaključujejo uspešno leto. Leto, ki jim je prineslo veliko delovnih zmag, pa bo tudi osnova za še hitrejši razvoj v pri-hodnosti.

CC

Delovni kolektiv
CINKARNE

želi vsem
delovnim ljudem
in bralcem
Celjskega tednika
obilo uspehov
v novem letu 1964

PREOSNOVA ORGANOV

CELJSKE OBCINSKE SKUPSCINE: NAMESTO DOSEDANJIH 14 LE 6 SVETOV

GLAVNA RAZPRAVA NA ZADNJI SEJI OBEH ZBOROV CELJSKE OBCINSKE SKUPSCINE JE BILA O PREDLOGU NOVE ORGANIZACIJE ORGANOV OBCINSKE SKUPSCINE. PREDLOG O NOVI ORGANIZACIJI JE BIL 2E DOLGO ČASA V RAZPRAVI, ZATO JENA SEJI NJEGOVO VSEBINO IN NAMEN UTEMELJIL LE SE PREDSEDNIK MARJAN UČAKAR.

Cilj, ki ga zasleduje v glavnem osvojeni predlog o novi organizaciji organov občinske skupščine, je predvsem v tem, da se v samoupravljanje v komuni vključi čim večje število občanov in da se pri reševanju določenih problemov v večji

meri angažirajo tudi ustrezne organizacije. Nanem je tudi v tem, da naj bi občinska skupščina postala predvsem koordinator vseh akcij družbenega upravljanja in delovanja, nadalje načrtovalec in izvajalec osvojene politike na vseh področjih družbenega dogajanja. Nova organizacija organov občinske skupščine daje močan poudarek strokovnemu delu, tako zlasti delu stalnih ali občasnih komisij pa tudi ostalih organizacij, ki naj bi določeno problematiko osvetlile predvsem s strokovne strani. In končno nova organizacija organov občinske skupščine nujno zahteva tudi ustrezno prilagoditev občinske uprave, ki mora biti predvsem strokovna služba, oziroma izvajalec nalog, ki jih bodo pred njo postavili samoupravni organi v komuni.

Po osvojenem predlogu naj bi v okviru občinske skupščine delovali šest svetov in sicer: za gospodarstvo, za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve, za notranjo politiko in splošne zadeve, za socialno in zdravstveno politiko, za šolstvo in telesno kulturo, ter za znanost in kulturo. Razen tega naj bi v okviru teh svetov delala še številne komisije in podkomisije za določene delovne področje. Tako bi naj imel svet za gospodarstvo tri komisije za industrijo, gradbeništvo in promet, nadalje za blagovni promet in trgovino, za obrt, za gostinstvo in turizem, za kmetijstvo in gozdarstvo ter komisijo za izvajanje predpisov o delitvi čistega dohodka. V svetu za urba-

nizem, gradbene in komunalne zadeve je predvidena urbanistična komisija, v svetu za notranjo politiko in splošne zadeve komisija za vzgojo in varnost prometa, v svetu za socialno in zdravstveno politiko komisije za varstvo družine in splošno varstvo, nadalje za zadeve invalidov in borec NOV ter za pomoč odpuščenim iz zapora. V svetu za šolstvo in telesno kulturo pa naj bi delali komisiji za predšolsko in šolsko vzgojo ter za gradnjo športnih objektov.

Ta predlog ki so ga odborniki v načelu potrdili, je vzbudil izredno živahno in vsekakor plodno razpravo. V glavnem je obveljalo mnenje, da zajema enotni svet za gospodarstvo preširoko delovno področje in da bi kazalo formirati vsaj tri samostojne svete. Prav tako so bili izrečeni nekateri pomisleki na združitve sveta za šolstvo ter sveta za telesno kulturo. Po mnenju nekaterih odbornikov bi bilo bolj umestno združevati sveta za šolstvo ter sveta za kulturo in znanost, kot pa svet za šolstvo s svetom za telesno kulturo.

Kot rečeno so odborniki v načelu osvojili predloženi osnutek organizacije organov občinske skupščine, vendar so posebni komisiji naročili naj prouči spreminjevalne predloge in morebiti sestavi nov predlog o organizaciji in delu organov občinske skupščine.

TELESNA VZGOJA NA CELJSKI GIMNAZIJI

Priprave na reformo pouka

Načela reformiranega pouka na gimnaziji predvidevajo neposredno udeležbo in čim večje aktiviranje dijakov v celotnem delovnem procesu. Razen ustvaritve določenih pogojev za izvajanje reforme pa je potrebna temeljita vsebinska preobrazba tako učnih načrtov kot metod dela.

Telesna vzgoja zavzema važno mesto v celotnih prizadevanjih gimnazije. Predmet pa je specifičen, ker se morajo dijaki celotno snov naučiti v šoli. Zato tudi zahteva reformirani učni načrt specializacijo od drugega razreda naprej, tako da se dijaki tretje tedenske učne ure lahko poglabljajo v treninge te ali one discipline po lastni izbiri. Seveda terja tak trening posebne delovne pogoje, ki so predvsem v tem, da je telovadnica dovolj velika in da lahko profesor posveti individualnemu delu z dijaki dovolj pozornosti. Tako lahko torej izbirni pouk zajame le do 20 dijakov na uro. Zaradi obsevnega in zahtevnega programa načrta z večjim številom učencev pri uri ni mogoče izvesti. Ker razpolaga gimnazija le eno telovadnico in ob zimskem času ter ob slabem vremenu ni mogoče vaditi na športnem igrišču, poteka teoretični del telovadnega pouka predvsem v razredu in delno v šolski garderobi. Pri takem načinu dela šola ne more zadostiti zahtevnim programom z rednimi urami telesne vzgoje, zato je nujno, da pride k vadbi samostojnih oddelkov, kar terja dosti večje število ur in s tem v zvezi gradnja nove telovadnice z vsemi potrebnimi pritlikami, kot so garderobe in sanitarije.

Dopolnilec osnovnega programa bodo predstavljali v šoli v bodoče plavalni in smučarski tečaji. Plavalni tečaj imamo v načrtu takoj po koncu šolskega pouka od 10. do 26. junija, in sicer v celjskem bazenu; če pa bodo na razpolago tečaji sredstva, bo trening v Rimskih Toplicah. Smučarskega tečaja v zimskih počitnicah se bo zaradi velikih denarnih izdatkov udeležilo le 27 dijakov. Te bomo izbrali na osnovi prostovoljne prijave in dobrega učnega uspeha ter glede na to, ali prijavljenci že imajo neko osnovno znanje v smučanju, saj

bo tečaj pomenil poglabljanje in specializacijo.

Veliko dopolnilo šolske telesne vzgoje je dejavnost šolskega športnega društva. Še pozimi bomo pričeli z gimnastičarkami, ki bodo morale biti zaradi prevelike zasedenosti telovadnice jutraj od 5.30 do 7. ure, medtem ko bodo fantje vadili v telovadnici Partizana. Na teh treningih se bodo naši mladinci pripravljali za okrajno prvenstvo vseh srednjih in strokovnih šol. Velike uspehe je šolsko športno društvo prikazalo na tekmovanju v atletiki, kjer se je uveljavilo v republiknem merilu, v okraju pa je tekmovanje ob 20. obletnici AVNOJ pokazalo, da rokometiški nimajo prave konkurence v celjskem okraju.

Tako doseraj telesno vzgojo prizadevanje na gimnaziji vidne uspehe, že vrsto let iz vrst naših dijakov so celjska društva dobila najkvalitetnejše orodje telovadce. Gimnazija je nosilec kvalitetnega in smiselnega športa v Celju. Pri tem delu pa se je posebno izkazal kot vzgojitelj in strokovnjak pri športnih urah prof. Slavko Kokot, saj so ob njegovem strokovnem znanju dijaki lahko pokazali tako visoko kvaliteto raven.

Zasnežene ulice, mraz in zadnje dni deloma odjuga so povzročili precej skrbi

IZ SLOVENSKE KONJIC

Odbor za pripravo prireditve ob prihodu dedka Mraza v Konjicah, bo v drugi polovici tega meseca predvajal na vseh večjih šolah na območju občine filme za mladino. Vseh pet filmov, ki si jih je odbor v ta namen izposodil v Ljubljani, traja približno eno uro.

PRVA ŠTEVILKA 10. JANUARJA 1964

Ker so novoletni prazniki letos ravno v dneh, ko bi se »Celjski tednik« moral tiskati, bo prva številka tednika za leto 1964 izšla na petek 10. januarja. Prosimo cenjene bralce, da razlog upoštevajo.

Razgovor mimogrede

Telovadnica in telovadišče

— Delo v našem društvu se razvija v treh smereh, je v razgovoru po uspelem občnem zboru dejal predsednik tehnične komisije TVD Partizan Celje.

Vinko Jovan

lje mesto, too. Slavko Kokot in sicer v splošni vadbi, športu in rekreaciji. Na vseh teh področjih smo dosegli lepe uspehe, zlasti pa še v športu in splošni vadbi. Renzultati, pa bi lahko bili še večji, če...

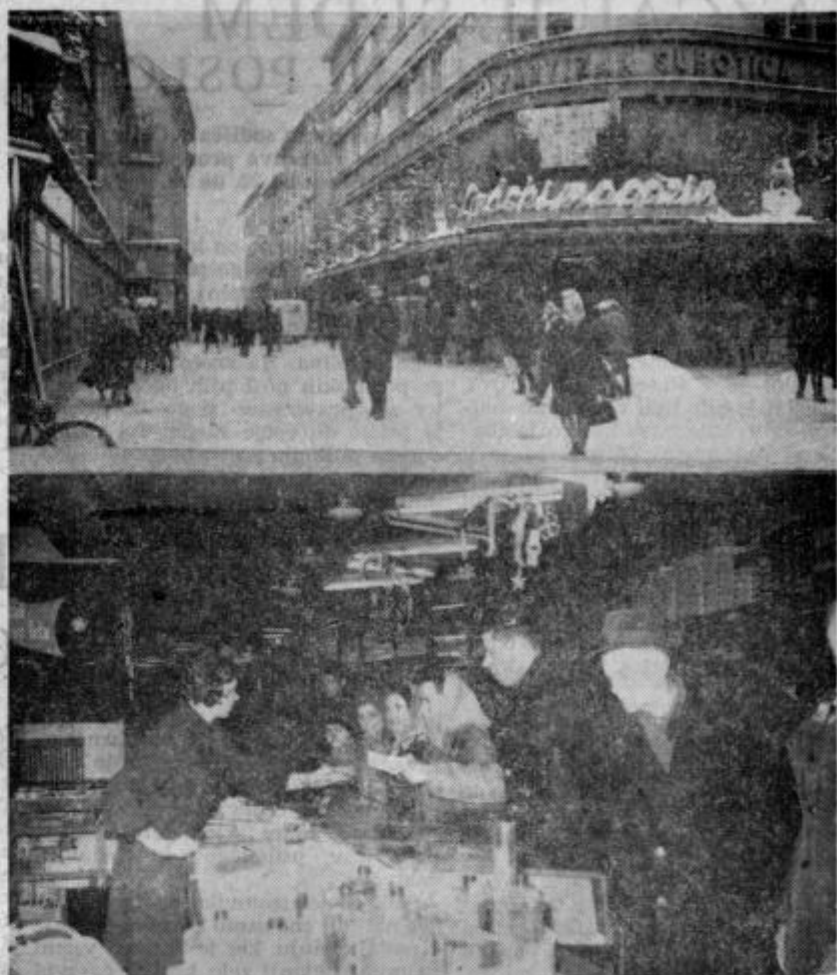
— Ali bi hotel Ti, tovariš predsednik, opozoriti na težave, s katerimi se borite?

— Prvi problem je telovadnica. Na razpolago jo imamo premalo časa. Si jo pač delimo s šolo. Mi jo lahko zasedemo šele po sedmi uri zvečer. Sprit tega ni zadosti časa, da bi se v njej zvrstili vsi oddelki. Zaradi tega smo veseli, da je prišla v sedemletni perspektivni načrt tudi gradnja nove telovadnice.

Slavko Kokot

Druga težava se kaže v telovadišču. Radi bi asfaltirali celotno površino letnega telovadišča, še prej pa uredili ustrezno razsvetljavo. Če bi uredili razsvetljavo na telovadišču, potem bi se delo prenekatere sekcije lahko odvijalo tudi v večernih urah...

Kakor vsako leto v decembru je bil tudi to leto promet po naših trgovinah nekoliko večji od prometa v ostalih mesecih. Morda zaradi praznikov, morda zaradi izrednih dohodkov in izrednih popustov. Precej in verjetno največ gneče je bilo ta mesec v prodajalnah čevljev — najbrž zaradi velikega pomanjkanja. Tako je zlasti vredno zabeležiti, da je v najhujši zimi zmanjkalo ženskih škornjev in primerne tople otroške obutve. Kdove, bodo morda prodajalne s temi artikli založene vsaj poleti?

TRNOVELJSKI KLUB

Prosvetno društvo »Zarja« iz Trnovelj je v začetku oktobra odprlo svoj klub. To je prvi klub v celjskem okraju, ki ima reden program. Zaposili smo tajnika okrajnega Sveta Svobod in prosvetnih društev tovariša Zvižica, ki vodi trnoveljski klub, da nam pove nekaj besed o njegovem delu.

»S sredstvi prosvetnega društva, SZDI, okrajnega Sveta Svobod in prosvetnih društev ter s prostovoljnimi delom smo v Trnovljah uredili klub. V njem imamo razen primerne opreme tudi televizor, radio in gramofon. Prostor sicer ni velik, je pa zelo prijeten. V njem lahko tudi igramo šah in kvartamo (tarok). To je ob prilikah, ko nimamo programa. Klub je sekcija prosvetnega društva »Zarja« in je odprti štiri krat tedensko, ker so drugače v njem vaje drugih sekcij društva. Člani kluba, ki jih je nad 300, lahko v teh dneh od 18. ure dalje gledajo televizijski program.

Vsako soboto pa imamo klubski program. Ta je zelo raznovrsten, tako da lahko pride vsakdo na svoj račun. Prva tema, ki smo jo obravnavali, je bil razgovor o filmu, ki ga je vodil prof. Aškerc. Nato smo obravnavali še več aktualnih tem. Predavali in vodili so razgovore naši najvidnejši javni in kulturni delavci. Program skušamo pripraviti tako, da pritegnemo vedno več poslušalcev. To nam je do sedaj tudi uspelo in je bil prostor vedno nabit poln. Po-

lušalci so na vseh teh klubskih večerih tudi aktivno sodelovali. Pri pomniti moram, da spremljamo vsa predavanja z avdiovizuelnimi sredstvi.

S. L.

OBCNI ZBOR HDK CELJE

V nedeljo, 5. januarja ob 10. uri dopoldne bo v dvorani Ingrad ob Ljubljanski cesti redni občni zbor HDK Celje. To bo vsekakor uspešen obračun minulega dela, ki ga kaže tudi začetek gradnje umetnega drsališča. Razen tega pa je to društvo zajelo pod svoje okrilje v tem obdobju tudi novo sekcijo — tenis, ki je že na začetku delovanja upravičila svoj življenjski obstoj.

RAZSTAVA RISB FRANCA KAVČICA

V petek popoldne ob petih bodo v Likovnem salonu odprli 18. razstavo risb slikarja Franca Kavčiča — izbor del iz Narodne galerije v Ljubljani.

Franco Kavčič je bil rojen 1762 v Gorici, umrl pa je 1828 na Dunaju. Slikarstvo je študiral na Dunaju, v Bologni in Rimu. Leta 1799 je postal profesor na dunajski akademiji, 1820 pa rektor akademije. Kavčič je najpomembnejši slovenski klasicist; slikal je v olju mitološke, biblične in antično zgodovinske prizore, oltarne slike in portrete. Njegova dela hrani Narodna galerija v Ljubljani ter galerije Lichtenstein in Schönborn na Dunaju, nekaj pa tudi deželna galerija v Gradcu.

KEGLJACI ZA DAN JLA

Na pobudo celjske garnizije je bil v počastitev dneva JLA turnir štirih kegljaških moštev, na katerem je zmagala vrsta Zveze rezervnih oficirjev in podoficirjev s 757 podrtimi keglji. Ostala mesta so zasedli: 2. Invalid 725, 3. 13. maj 717, 4. ekipa JLA 712.

PRED DNEVI SO IMELI V KOVINSKEM PODJETJU »KLIMA« V CELJU MAJHNO SVEČANOST. NAMENJENA JE BILA TISTIM SODELAVCEM, KI SO V PRETEKLEM LETU ODŠLI V POKOJ TER 13 ČLANOM DELOVNEGA KOLEKTIVA TEGA PODJETJA, KI SO V LETOSNEM LETU SLAVILI ŽE DESETLETNICO SODELOVANJA V PODJETJU

ZAŽGAL JE SEDEM GOSPODARSKIH POSLOPIJ

V torek je bila pred senatom okrožnega sodišča v Celju, ki mu je predsedoval sodnik Vekoslav Tanko, razprava proti Jožetu Gornjaku iz Vitanju, ki je 19. marca letos v času od 22. do 23. ure napravil 7 požigov v Breznem pri Vitanju.

Obtoženi Jože Gornjak je sin mizarja in invalida Jožeta Gornjaka. V osnovni šoli se je slabo učil, saj je dovršil le štiri razrede osnovne šole. Na slab uspeh so verjetno precej vplivale težke razmere doma. Mater je izgubil že v šestem letu starosti. V družini je bilo tudi več članov bolnih za tuberkulozo, za katero je zbolel tudi obtoženelec. Zdravil se je v bolnici za TBC v Topolšici, od koder se je vrnil v začetku marca. Nastanil se je pri svoji teti v Vitanju.

Usodnega dne sta z očetom godovala in zato je odšel na dom. Tam se je spril z maceho, toda do večjega prepira ni prišlo, saj je potem ostal doma še na večerji. Od doma je odšel do hiše svojega strica Ignaca, ki je

TEŽAVE DEDKA MRAZA

Da, prav ste prebrali. Težave. In to ne majhne. Ko je hotel napolniti svojo malho po celjskih trgovinah, je moral pošteno angažirati svoje kolonce, če je hotel priti na vrsto. V Ljudskem magazinu je bila taka gneča, kot da delijo zastoj. Se huje pa je bilo v trgovinah čevljev. Ponekod je morala posredovati celo milica, tako je bilo vroče. Toda ne samo to. Tudi dobiti se je dalo le malo stvari. Pri čevljevih primernih za mojo nogo sem zaman iskal po vsem Celju. Dobil sem le prevelike ali pa premajhne. In še nekaj sem opazil, kar verjetno tudi dedku Mrazu ni ušlo. To, da so postavili njegove slike po vsem mestu. Celo smreke so prinesli. In še vate ni bilo potrebno metati po njih, ker jih je pobelil sneg. Lepo je bilo, le zeblo me je. Na cesti, ker sem imel poletne čevlje, v sobi pa, ker nisem imel premoga, da bi si zakuril.

Požari v preteklem tednu

POŽAR VRELCA V ROGAŠKI SLATINI

Ponedeljek, ROGAŠKA SLATINA: Danes ob enih popoldne je izbruhnil požar v zdraviliški pivnici. V pivniški steni montiran električni kaloriferij je ostal priključen, navzlic temu, da je bil motor za dovod zraka izključen, tako da so se grelne spirale le-tega tako segrele, da se je od njih vnela lesenitna stena s katero je bil zavarovan. Požar je uničil celotno pivniško halo v velikosti 19 x 8 metrov ter dragocen inventar. Strešno osebje in zdraviliški gostje so sicer požar lokalizirali, vendar je nastale škode za 15 milijonov dinarjev. Predvideva se, da je požar povzročila malomarnost strešnega osebja, ki ni vodilo računa o izključitvi grelnih naprav.

KRATEK STIK POVZROČIL POŽAR

Petek, ZG. LENART: Ko je danes zjutraj ob pol deveti uri hotel sin Cerjak Avgusta prižgati električno luč v gospodarskem poslopiju, je le-ta eksplodirala. Ker je bila luč tik ob za mizo spravljeni živinski krmni, se je ta vžgala, od nje pa se lesena konstrukcija gospodarskega poslopija. Navzlic hitri intervenciji domačih in okoliških sosedov, je poslopje zgorelo do tal. Zgoreli so tudi v poslopiju shranjeni poljedelski stroji. Škode je okrog 900 tisoč dinarjev, ki bo le delno povrnjena z zavarovalnino.

NEZAVAROVAN DIMNIK — POLDRUG MILIJON ŠKODE

Ponedeljek, DOL pri ŠMARJU: Davi ob desetih predpoldne je izbruhnil požar na gospodarskem poslopiju Pilko Janke. Del gospodarskega poslopija si je Janko Pilko preuredil v kolarnico. Cevi od peči, ki je bila v njej, so bile speljane k lesenim stenam. Tega dne je pihal močan veter, ki je po vsej verjetnosti zanesel tlečo iskro v listnjak, ki se je vnel. Od vnetelje se je potem vnelo celotno gospodarsko poslopje. Poslopje je pogorelo, nastale škode pa je za poldrug milijon dinarjev.

Prometna kronika

VERIŽNO TRČENJE

Petek, DOBRNEŽ: Davi ob 17.30 so na cesti I. reda pripetila težja prometna nesreča. Voznik tovornega avtomobila LJ 211-11, ki ga je upravljal VLADIMIR AHOVEC iz Ljubljane, je s precejšnjo hitrostjo vozil iz Maribora proti Konjicam. Nasproti mu je pripeljal tovorni avtomobil ZG 23-86. Med srečevanjem na zoženem delu cestišča je prišlo do trčenja. Takoj izza tovornega avtomobila

NOVA IMENOVANJA

Inž. LOJZE ILGO, direktor Emajlirke

Odborniki celjske občinske skupščine so na zadnji seji razpravljali in sklepali tudi o nekaterih predlogih komisije za volitve in imenovanja. Tako je bil za novega direktorja tovarne emajlirane posode v Celju imenovan inž. LOJZE ILGO. Komisija je na svoji seji razpravljala o dveh kandidatih, ki sta se prijavila za to delovno mesto, vendar je ugotovila, da vsem razpisnim pogojem ustreja le inž. Ilgo.

Razen tega je skupščina ugodila lastni želji inž. BELE BUKVIČA ter ga razrešila dolžnosti načelnika oddelka za gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve občinske skupščine. Poleg tega so odborniki potrdili še naslednja imenovanja: za direktorja podjetja za distribucijo električne energije Elektro Celje SREČKA RAJHA; v svet Muzeja NOB v Celju pa so bili imenovani: Fran Roš, Marica Zorko, Tomo Jurčec, Stane Kolkaj st., Jože Jošt, Stane Terčak in direktor muzeja.

PROMETNA KRONIKA - PROMETNA KRONIKA

ZG 23-86 je v kratki razdalji vozil osebni avtomobil G 3932. Zaradi prekratke zavorne razdalje in spolzke ceste je šel ta trčil v že trčena tovorna avtomobila. K sreči ni bil nihče težje telesno poškodovan. Na vozilu pa je nastalo za pol milijona škode.

VLAK TRČIL V AVTO

Petek, SEMPETER: Ponoči ob pol dvanajsti uri, se je na cesti III. reda, na nezavarovanem železniškem prelazu med Sempetrom in Polzelo pripetila težja prometna nesreča. Voznik osebnega avtomobila Slavko Sitar iz Maribora je pripeljal na neza-

varovano železniško-cestno križišče v trenutku, ko je po progi pripeljal tovorni vlak. Le-ta je trčil v zadnji del avtomobila. Poškodovan ni bil nihče, nastale materialne škode pa je nastalo za okrog 300 tisoč dinarjev.

Sobota, GRUŠOVLJE: Popoldne okrog četrte ure se je pripetila na cesti I. reda med Tepanjem in Grušovljami prometna nesreča. Voznik redne avtobusne proge Maribor—Ljubljana, Filip Krhlikar je vozil poln avtobus potnikov proti Celju. Pred mostom izmed Tepanja in Grušovlj mu je s precejšnjo hitrostjo pripeljal nasproti tovorni avtomobil s priklopi G 19507, ki ga je upravljal Helmut Garber iz Graca. Zaradi zoženega dela cestišča, sta ob srečanju trčila. Telesno ni bil nihče poškodovan. Na avtobusu je nastalo materialne škode za 200 tisoč dinarjev.

ZARADI PREHITRE VOZNEJE V DREVO

Sobota, CELJE: Okrog enajste ure zvečer je voznik osebnega avtomobila Franc Riger iz Celja s preveliko hitrostjo pripeljal avtomobil CE 55-14 po spolzkem cestišču Gregorčičeve ulice. Ko je hotel zaviti v Kersnikovo ulico, ga je začelo zanašati. Vrglo ga je na desno stran cestišča, nato na pločnik za pešce in končno v drevo. Telesno ni bil nihče poškodovan, nastalo je škode za 50 tisoč dinarjev.

ZLETEL S CESTIŠČA

Torek, BREŽICE: Ob pol treh popoldne se je na avtomobilski cesti Ljubljana—Zagreb prevrnil francoski državljani Gabriel Lucien iz Liona s cestišča na travnik. V bližini mostu čez Krko v Brežicah, ga je zaneslo na levo stran cestišča in nato čez nasip. Z vozilom se je večkrat prevrnil in obstal na kolesih. Voznik in njegov sopotnik se navzlic težki nesreči nista poškodovala. Na vozilu je nastalo za 300-tisoč dinarjev škode.

Zadnji mrazli dnevi in prva velika snežna odeja so prinesli razen veselja otrokom tudi precej skrbi komunalnim podjetjem, ki skrbje za nemoten promet v mestih in naseljenih krajih. Ponekod so morali uporabiti celo buldožerje.

RADIO CELJE

Celjska radijska postaja se bo letos zadnjo oglašila z lastnim programom v ponedeljek, 30. tega meseca. Medtem ko bo zadnjega decembra letos ter 1. in 2. januarja prihajale leto ves dan posredovala program RIV Ljubljana, se bo redni lokalni program znova začel 3. januarja. Po celjski kroniki in obvestilih bodo ta dan v programu slovenske narodne v zborovskih zasedbah. Vtem ko bo v soboto poleg ostalega na programu oddaja za prijeten konec tedna, se bodo obvestila, čestitke poslušalcev, oddaja od melodije do melodije ter literarna oddaja, v kateri se bosta zvrstili dve črtici Silve Radenkove: Novoletna zgodba o poletju ter Zimska pravljica.

KRONIKA NESREČ

- S telefonskega droga je padel LUDVIK KOSTOMAJ iz Celja. Pretresel si je mozgane.
- V radniku Ljuboje se je pri delu vsekav v levo nogo STANKO KOZOVIN iz Petrovca.
- STANKO POZNIC iz Sentjurta je padel in si poškodoval glavo.
- MARTIN OSTROŽNIK iz Bukovčaka je padel s kolesa. Zlomil si je prst na roki.
- V Breznem pri Vitanju si je pri padcu poškodoval roko JOŽE JESENICNIK.
- 12-letna ZDENKA KOPRIVA iz Celja je pri smučanju padla in si zlomila nogo.
- Nogo si je poškodovala MARIJA VOZLIC iz Celja.
- Pri padcu si je zlomil rebra FRANC SKET s Ceste na Ostrožno.
- AVGUST ZLAVS iz Dobrne si je pri padcu poškodoval rebra.

CELJSKI TRG

Mraz je opravil svoje

Letošnja zimska preskrba celjske tržnice je presenetljivo v redu — če odštejemo preskrbo z jajci, mlečnimi izdelki, perutnino, ki je že od nekdaj slabo urejena. V teh dneh pred novim letom, ko po navadi na tržnici ni ne pridelkov, ne kupcev, zavlada nekako zatihje. Toda v nasprotju s preteklimi leti je letos prodajalec še vedno več kot tistih, ki kupujejo. Morda so se le-ti podali v trgovino, kjer je toplo in je zato lažje pokakati v vrsti, kot na odprti tržnici. To pa razumejo tudi na trgu in se niti ne jezijo.

Cene se v preteklem tednu niso spremenile. Krompir je še vedno po 40 do 50 dinarjev, belo glavnato zelje po 30 do 50, rdeče po 50 do 80 in kisljo po 70 do 120 dinarjev kilogram. Kisljo repo so prodajali po 80 dinarjev, ohrovt pa po 60 do 80 dinarjev kilogram. Spinača je še zmeraj po 400 do 500 dinarjev, je pa zelo malo, endivijo lahko kupimo po 140 do 500 dinarjev — Spličani so nekoliko navili ceno — medtem ko prodajajo radič po 400 do 500 dinarjev kilogram. Poglejmo še, po čem je fižol. Nizkega prodajajo po 200 do 250 dinarjev, viškega pa po 250 do 300 dinarjev kilogram. Te dni smo v Celje dobili pre kumare s toplih gred iz Velenja. Prodajajo jih po 280 dinarjev, kar niti ni tako hudo, če upoštevamo vse stroške, ki jih z njimi imajo.

Jabolka so po 60 do 200 dinarjev. Hruške po 60 do 180, suhe slive pa po 240 dinarjev kilogram.

Jajčka so se podražila. V preteklem tednu so jih prodajali tudi po 45 dinarjev in celo več. Ker jih je malo, je cena še toliko višja, kajti nedomno ni gospodinjstva, ki bi lahko shajalo brez tega tako potrebnega kokošjega produkta. Vse kaže, da bomo zavrlo tega letošnje novoletne potice jedli z belim spoštovanjem!

Cetina — Celje

MALA KRONIKA · MALA KRONIKA

GIBANJE PREBIVALSTVA V CELJU

Rojenih je bilo 22 dečkov in 22 deklic.

POROČILI SO SE:

Franc Klinc, delavec iz Skofje vasi in Marija Erika-Kozamurnik, službenka iz Teharij. Jožef Magdalenc, delavec iz Zegar in Bernarda Beve, gosp. pom. iz Celja. Albert Učakar, podpornik JLA iz Zagreba in Elizabeta Zlendre, delavka iz Celja. Lovrene Es, streklobrusilec iz Celja in Marjana Močnik, delavka iz Bukovčaka. Edvard Kranjc, trg. pomočnik iz Celja in Jožeta Zgank, službenka iz Stor. Jožef Plevnik, soboslikar in Veronika Grobelšek, bol. stenočnica, oba iz Celja. Franc Melanšek, upokojenec iz Brega pri Polzeli in Helena Divjak, upokojenka iz Celja. Janez Blekac, delavec in Miroslava Jazbinšek, tkalka, oba iz Celja. Ing. Franc-Vladimir Selih, ing. agronomije in Ana-Marija Kocijan, profesor, oba iz Celja. Franc Knez, pismonoša iz Prokanske vasi in Zofija Grabenšek, delavka iz Ogorevca.

UMRLI SO:

Franc Vrhovnik, upokojenec iz Trbovelj, star 62 let. Vincenc Grazer, upokojenec iz Gomilkega, star 64 let. Anton Ulčnik, upokojenec iz Podčetrka, star 75 let. Cecilija Cerenak, prevzitarica iz Dobrne, stara 69 let. Avgust Sorčan, miz. pom. iz Grajske vasi, star 35 let. Jožef Mikola, upokojenec iz Kačjega dola, star 73 let. Danilo Fridrih, otrok iz Lačne gore, star 1 dan. Ana Planinšek, prevzitarica iz Celja, stara 76 let. Ana Košar, upokojenka iz Celja, stara 69 let.

MOZIRJE

Rodile so: Plesernik Marija, gospodinja iz Solčave 32, sina — Antona; Ošep Veronika, gospodinja iz Robanovega kota 33, sina — Stefana.

Porok v tem času ni bilo.

SMRTI:

Umrla sta: Trepl Franciška, kmetovalka iz Gornjega grada 61, stara 72 let; Rakun Franc, upokojenec iz Poljan 40, star 70 let.

VELENJE

Rodili so se: en deček in dve deklici.

UMRLA STA:

Glojek Karl, prevzitar iz Paške vasi 10, bolniški Brežice, star 52 let.

cijo, da se bodo lahko pacienti, ki jih je trenutno preko tri sto v zdravilišče, nemoteno zdravili.

OGENJ V DRVARNICI

Ponedeljek, Glinsko pri Celju: Danes zjutraj ob štirih se je vžgala drvarnica Zofije Korošec. V drvarnici je imela spravljen kotel za kuhanje živinskih krmil. Ker je bil kotel postavljen tik ob spravljenem premogu, se predvidevalo, da se je le-ta vžgal od tlečih ogorkov, ki so padali iz njega. Od tlečega premoga, se je verjetno vžgalo tudi ostalo. Drvarnica je v zgodnjih jutranjih urah pogorela. Materialne škode je nastalo za 300 tisoč dinarjev.

star 64 let. Naraločnik Franc, kmet iz Lepe njive, star 68 let.

POROČILI SO SE:

Zaljubček Valentina, rudar iz Gaberka št. 46 in Lamprecht Justina, šivilja iz Ravn pri Sošanju št. 143.

SENTJUR

ADaenat umrlh

Rodili sta se dve deklici in dva dečka.

UMRLI SO:

LESJAK Jožefa, posestnica iz Nove vasi, stara 84 let. ZUPANC Neža, prežitkarica iz Vodruža 7, stara 85 let. SKORC Jurij, prežitkar iz Javorja 3, star 77 let. KODRIN Elizabeta, prežitkarica iz Loke pri Zusnu, stara 82 let.

POROČILI SO SE:

MOHAR Maks, cestar iz Luterij 25 in BUSER Ana, poljedelka iz Dobrova pri Ponikvi. LOVRENAK Jožef, elektromonter iz Sladke gore 37 in PLAVČAK Marija, poljedelka iz Dolge gore 23. LAPORNIK Jožef, mlinar iz Bezove 11 in JUG Jožeta, gosp. pomočnica iz Vrhnega 19. RATAJC Stanislav avtomobilist iz Grobelnega 28 in DROFENIK Ana, strojepisica iz Pijovca 3.

BREŽICE

Rojenih je bilo 7 dečkov in 5 deklic.

POROČILI SO SE:

Ignjatovič Stevan, podoficir JLA iz Brežic in Češnovar Majda, službenka iz Brežic. Jannik Ivan, mizar iz Vel. Malene in Antonija Krstnik, delavka iz Sentlenaria.

UMRLI SO:

Maluz Janez, socialni podpiranec, nazadnje stanujoč Brestanica 21, umrl 9. 12. 1963 v bolnici Brežice, star 85 let. Travnaric roj. Kovacič Neža, gospodinja, nazadnje stanujoča Podgorje 20, umrla dne 9. 12. 1963 v bolnici Brežice, stara 62 let. Coban roj. Coban Milka, gospodinja, nazadnje stanujoča Strmec 127, umrla dne 10. 12. 1963 v bolnici Brežice, stara 65 let. De Cecco roj. Nečemer Marija, družinska upokojenka, nazadnje stanujoča Vihre 41, umrla dne 10. 12. 1963 v bolnici Brežice, stara 65 let. Radanovič Andrej, za delo nezmožen, nazadnje stanujoč Pišce 31, umrl dne 10. 12. 1963 v bolnici Brežice, star 52 let.

ŠE JE ČAS...

Ja se naročite na Celjski tednik in se s tem uvrstite v naš nagradni razpis. Vsi naročniki našega lista bodo namreč sodelovali na velikem nagradnem žrebanju, ki bo v prvi polovici marca 1964. leta. Posebna komisija iz vrst naročnikov bo takrat potegnila srečne dobitnike. Razdelili bomo veliko število bogatih praktičnih nagrad. Njihova vrednost bo blizu milijon dinarjev, saj so že doslej številna podjetja v Celju in celjskem okraju prispevala v ta namen darila vrednosti 454.00 din. Tem podjetjem pa se bo gotovo pridružilo še najmanj toliko podjetij, saj vsa podjetja, ki smo jih doslej v ta namen obiskali, z velikim razumevanjem podpirajo našo akcijo za razširitev lista.

Doslej so prispevali naslednji delovni kolektivi:

Podjetje »Avto Celje«, Celje	moped
Podjetje »Volna« Laško	Kamgarn blago za moško obleko, blago za smučarske hlače in blago za moški suknjič
Casopisno podjetje »Celjski tisk«, Celje	50.000 dinarjev — denarna nagrada
»Celjski tednik«, Celje	50 brezplačnih naročnikov za list za 1964. leto
Jože Horvat-Jaki, Nazarje	10 originalnih jedkanic
Turistična agencija »Izletnik«, Celje	dvodnevni izlet v Trst in Benetke, dvodnevni izlet preko Karlovca, v Plitvice, Crikvenico, Reko in Postojno, dvodnevni izlet v Kranj, Kranjsko goru, na Vršič, dolino Trente in v Gorico.
Podjetje »Avtobusni promet«, Celje	enodnevni izlet v neznano za 15 naših naročnikov
»Pivovarna« Laško	3 zaboje piva (Zlatorog, jubilejnik)
»Elektromercator« Celje	2 zaboja piva (Golding)
»Steklarna« Rogaska Slatina	električni brivski aparat, električni likalnik
Usnjarski kombinat »Konus«, Slov. Konjice	kristalna vaza
Tovarna usnja Šoštanj	usnjen jopič
Tovarna volnenih odevi Skofja vas	usnjena aktovka
Tekstilna tovarna Prebold	volnena odeja
Podjetje »Bor« Laško	flaneta za moško pišamo in flanela za dve spalni srajci
Podjetje »Juteks« Zalec	likalna miza in olimpijski šah
Keramična industrija Liboje	blago za delovno obleko in pet jutinih vreč
Trgovsko podjetje »Izbira« Laško	servis za črno kavo in evetlična vaza
	5000 dinarjev — denarna nagrada

Pri žrebanju bomo upoštevali vse stare in nove naročnike, ki se še bodo naročili na naš tednik. Edini pogoj za udeležbo v tem velikem nagradnem žrebanju bo, da bodo naročniki poravnali tudi polletno naročnino za drugo leto v znesku 500 dinarjev.

Pravico do nagradnega žrebanja bodo pridobili tudi vsi zbiratelji novih naročnikov, ki bodo zbrali najmanj 30 naročnikov. Se je čas, da se vključite v naš nagradni razpis. Če še niste naročnik našega lista, ima naročilnico za vas vaš pismonoša, lahko pa jo tudi izrežete iz lista in odposljete ali pa nam pišete na naslov: »Celjski tednik«, Celje, p. p. 152. Naročniki! Pokažite naš list sosedu in ga opozorite na ta nagradni razpis. Morda boste prav vi ali on dobitnik ene izmed številnih nagrad.

POHIŠTVENA INDUSTRIJA

»GARANT« POLZELA

razpisuje

naslednja delovna mesta

3 kvalificirane kurjače

za kurjenje parnega kotla

Plača po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov. Nastop službe takoj ali po dogovoru. Podjetje stanovanja nima.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

OBVESTILO

Obrtni center »ZARJA« ZALEC

obvešča cenjene stranke, da od 1. junija naprej cevjar-ska delavnica v Zalcu posluje za stranke samo vsak torek in soboto od 7.—13. ure. Izven tega časa se popravila obutve lahko oddajo v čevljar-ski delavnici v Petrovčah.

DRSALIŠČE ODPRTO

Ze od prejšnje nedelje je drsališče v mestnem parku ponovno odprto. Otroci in mladina so to vest sprejeli z velikim navdušenjem. Zlasti še, ker imajo letos na razpolago večjo površino, kot prejšnja leta. In spet je bilo treba vložiti precej truda, da je prišlo do ureditve ledene ploskve. Nagajal je namreč sneg, ki je venomer na novo prekrival ledeno površino. Zato so morali funkcionarji HDK in mnogi člani opraviti več sto prostovoljnih ur pri čiščenju drsališnega prostora in odstranjevanju snega.

Komunalna banka Celje

obvešča svoje komitente, da v dneh od 3. do vključno 6. januarja 1964 za stranke ne bo poslovala.

Prav tako v navedenem času za stranke ne bodo poslovale poslovne enote Komunalne banke Celje, in to Celjska mestna hranilnica, podružnica za kreditiranje kmetijstva in vse ekspoziture v okraju Celje.

Casopisno podjetje »Celjski tisk« Celje zaposli takoj

DELOVNO MOČ S KONČANO ESS V RAČUNOVODSTVU PODJETJA

DELOVNO MOČ S KONČANO ADMINISTRATIVNO SOLO

V UPRAVI TISKARNE in več delavcev, ki so odslužili kadroviski rok JLA za priučevanje k grafičnim poklicem in opravljanje pomožnih del.

Ponudbe kandidatov, stanujočih na mestnem področju Celja sprejema kadrovska služba podjetja.

AVGUST ŠTOK

KLEPAR IN VODOVODNI INŠTALATER V CELJU

Ulica 29. novembra, telefon 23-90,

VAM ŽELI SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1964

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

od 21. 12. 1963 do 28. 12. 1963
CIRIL UMEK, veterinar
Celje, Kersnikova 37
(vokal Kersnikove in Dečkove ceste)

TOVARNA PERILA TOPER CELJE

razpisuje prosto delovno mesto

1. Pomočnika vodje oddelka knjigovodstva OD

2. Vodje skladišča

Pogoji:

1. Ekonomska srednja šola ali več let prakse v obratovanju osebnih dohodkov.
2. Strokovna šola z dobrim poznanjem tekstila za lahko konfekcijo.

VABIMO K SODELOVANJU

V AKCIJI ZA 20.000 NAKLADE CELJSKEGA TEDNIKA NAGRADE V VREDNOSTI POL MILIJONA DIN

Glasilo okrajne skupnosti komun v Celju — Celjski tednik izhaja v 15.000 izvodih. Kljub temu pa menimo, da še ni dovolj razširjen med našimi ljudmi.

Ker pa postaja potreba obveščanja občanov bolj nujna in v duhu občinskih statutov, ki jih bodo občine sprejele, tako kategorična, da obveščanje predstavlja že imperativ današnjega časa in razvoja, smo se odločili za razširitev našega lista. V zimskih mesecih naj bi naklada Celjskega tednika porasla zlasti v fistihi krajih, kjer naš list še ni dovolj razširjen, in dosegla 20.000 izvodov.

V tej koristni akciji nam bodo pomagali občinski in krajevni odbori Socialistične zveze, pošte in šole. K sodelovanju pa vabimo vsakogar, ki bi nam na kakršen koli način lahko pomagal, da bi čim prej dosegli zastavljeni smoter.

Akcija bo trajala do 1. marca 1964. leta.

Vse, ki bodo zbirali nove naročnike — največ nam bodo pri tem pomagali pismonoše in učenci osemletk — bomo nagradili takole:

Za vsakega novega naročnika bo sprejel zbiralec 100 din. Za prizadevanje pa še posebno nagrado, in sicer:

Za 20 novih naročnikov	1.000 din
Za 30 novih naročnikov	2.000 din
Za 50 novih naročnikov	4.000 din
Za 100 novih naročnikov	10.000 din

To pa še ni vse. Po zaključku akcije bo Celjski tednik priredil nagradno žrebanje. V njem bodo sodelovali poleg naročnikov, ki bodo poravnali tudi polovico naročnine za prihodnje leto v znesku 500 din, še vsi tisti, ki bodo pridobili najmanj 30 novih naročnikov.

Izžrebanih bo večje število praktičnih dobitkov v vrednosti blizu 500.000 din. Seznam dobitkov bomo objavili v našem listu pred žrebanjem.

Ce še nimate Celjskega tednika, ima naročilnico za Vas vaš pismonoša, izrežete pa jo lahko v našem listu in pošljete — in že prihodnji teden boste dobivali naš tednik na dom.

Vse naše bralce, naročnike in prijatelje vabimo, da sodelujejo do konca februarja 1964. leta pri uresničevanju gesla:

CELJSKI TEDNIK — V VSAKO HIŠO
Uredništvo in uprava

IZKORISTITE VELIKI NOVOLETNI POPUST

PRI MOTORJIH IN KOLESIH

katerega vam nudi
Trgovsko podjetje
AVTO CELJE - CELJE,
v svojih poslovalnicah
V CELJU, SEMPETRU,
VELENJU IN BRESTANICI

OBJAVE IN OGLASI...

S KOMPASOM V CELOVEC!

DRSALNA REVILJA CELOVEC: (od 5. do 17. 2. 1964)

Kot vsako leto je tudi letos prevzel organizacijo prevzoa na ogled znane dunajske drsalne revije Kompas. Cena 3.800 din, posebej vstopnica. Zaključek prijav 10. 1. 1964. Vse informacije v poslovalnici Kompas — Celje, tel. 23-50.

TRST — BENETKE! stalni dvodnevni avtobusni izlet za kolektive!

INNSBRUCK — večdnevni izlet na ZIMSKE OLIMPIJSKE IGRE: prijave do 31. decembra.

PARIZ — šestdnevni izlet na mednarodno razstavo elektrike: odhod 6. februarja: prijave do 20. decembra.

DÜSSELDORF — V času od 21. 2. do 28. 2. 1964 mednarodna gostinska razstava »Gost in gostinstvo«. Zaključek prijav 10. januarja 1964.

GOSTINČI!

LONDON — V času od 21. — 30. januarja 1964 velika mednarodna hotelska in gostinska razstava. Prijave sprejemamo do 20. 12. 1963. Programe prejmete v poslovalnici Kompas — Celje.

Pred vsakim izletom obiščite turistično podjetje Kompas — Celje. Organiziramo kolektivna potovanja in izlete po Jugoslaviji in v inozemstvo z modernimi turističnimi avtobusi, z rednimi in posebnimi vlaki, ladjami obalne in rečne plovbe in posebnimi letali. Kompas — Celje posreduje prodajo vseh vrst vozovnic za železniški, pomorski in letalski promet. Kompas posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov, vizumov ter menja tuja plačilna sredstva in sprejema depozite.

Kompas Celje daje brezplačno vse prometne in turistične informacije, prodaja razglednice, zemljevide, spominke, filatelistične znamke itd. Pred vsakim potovanjem se posvetujte v poslovalnici. Se priporoča: Kompas — Celje Tomšičev trg 1 — tel. 23-50

GLEDALISCE

Petek, 27. decembra 1963 ob 11. uri: Juro Kislinger: IZLET. Zaključena predstava za osnovne šole: Ljubecna, Socka, Strmec, Vojnik. Predstava v okviru praznovanja dedka Mraza.

Petek, 27. decembra 1963 ob 14. uri: Juro Kislinger: IZLET. Zaključena predstava za osnovni šoli Dobrna in Vojnik. Predstava v okviru praznovanja dedka Mraza. Sobota, 28. decembra 1963 ob 10. in 15. uri: Hep van Delft: HURA SONCU IN DEZJU. Gostovanje v Sentjurju pri Celju.

Sobota, 28. decembra 1963 ob 19. uri: Telovalna akademija v proslavo JNA. Nastop slovenske telovaladna reprezentance. Organizator Občinska zveza za telesno kulturo Celje.

Prodaja vstopnic pri blagajni SLG v petek, 27. 12. in na dan akademije od 17. do 19. ure.

Nedelja, 29. decembra 1963 ob 15. uri: Juro Kislinger: IZLET. Zaključena predstava za Tehnometator Celje.

Nedelja, 29. decembra 1963 ob 17.30: Hep van Delft: HURA SONCU IN DEZJU. Zaključena predstava za TOPER Celje.

Torek, 31. decembra 1963 ob 9. uri: Hep van Delft: HURA SONCU IN DEZJU. Zaključena predstava za METKO Celje.

Sobota, 4. januarja 1964 ob 20. uri: O'Neill: STRAST POD BRESTI. Gostovanje v Velenju.

Nedelja, 5. januarja 1964 ob 10. uri: Juro Kislinger: IZLET. I. nedeljski dopoldanski abonma. Stojnica so še na razpolago. Sreda, 8. januarja 1964 ob 17. uri: Juro Kislinger: IZLET. Abonma za upokojece. Nekaj vstopnic je še na razpolago.

Cetrtek, 9. januarja 1964 ob 14. uri: Hep van Delft: HURA SONCU IN DEZJU. Gostovanje v Grižah.

Cetrtek, 9. januarja 1964 ob 19. uri: O'Neill: STRAST POD BRESTI. Gostovanje v Grižah.

Cetrtek, 9. januarja 1964 ob 19. uri: O'Neill: STRAST POD BRESTI. Gostovanje v Grižah.

Cetrtek, 9. januarja 1964 ob 19. uri: O'Neill: STRAST POD BRESTI. Gostovanje v Grižah.

Cetrtek, 9. januarja 1964 ob 19. uri: O'Neill: STRAST POD BRESTI. Gostovanje v Grižah.

Cetrtek, 9. januarja 1964 ob 19. uri: O'Neill: STRAST POD BRESTI. Gostovanje v Grižah.

Cetrtek, 9. januarja 1964 ob 19. uri: O'Neill: STRAST POD BRESTI. Gostovanje v Grižah.

Cetrtek, 9. januarja 1964 ob 19. uri: O'Neill: STRAST POD BRESTI. Gostovanje v Grižah.

Cetrtek, 9. januarja 1964 ob 19. uri: O'Neill: STRAST POD BRESTI. Gostovanje v Grižah.

Cetrtek, 9. januarja 1964 ob 19. uri: O'Neill: STRAST POD BRESTI. Gostovanje v Grižah.

Od 31. 12. 1963 — 4. 1. 1964 »NISEM CASA-NOVA«, nemški barvni film

MATINEJA 29. 12. 1963 (Union) — »V ZNAMENJU ZORO-«, ameriški film

KINO »SVOBODA« Sempeter 28. in 29. 12. 1963 »SALAMON IN KRALJICA IZ SABE«, ameriški barvni Cs film

1. 1. 1964 »LJUBITE BRAMSA«, ameriški barvni Cs film

2. 1. 1964 »NORCIJE V OPERI«, ameriški film

4. in 5. 1. 1964 »NE POSILJAJ ZENE V ITALIJO«, zah. nemški barvni film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

SEVNICA 28. in 29. 12. 1963 »DREVO ŽIVLJENJA«, ameriški film

OBJAVE

CELJSKA TURISTIČNA ZVEZA

SILVESTROVANJA

Celjska turistična zveza priporoča naslednja silvestrovanja:

Hotel »Celela«, Celje: zabavni ansambel PIPI—RAC, nagradno žrebanje, darila; men- nu obvezen. Rezervacije v hotelu.

Hotel »Evropa«, Celje: dva orkestra, nagradno žrebanje, spored; konzumacija 1.200, rezervacija 400 dinarjev. Prijave pri plačilnih natakarijih.

Stari grad: domače silvestrovanje, godba, ples, kolone; vstopnina in rezervacija 200 dinarjev, konzumacija ni predpisana.

Hotel »Paka«, Velenje: ples, spored, men- nu obvezen 1.700 dinarjev. Rezervacije v hotelu.

Restavracija »Jezero«, Velenje: ples, doma- ça zabava; vstopnina 500 dinarjev, konz- umacija ni predpisana.

Restavracija »Pošta«, Celje: ples, doma- ça zabava, trio P-3, vstopnina 400 din, ob- vezna konzumacija 800 dinarjev.

Dobro: silvestrovanje v veliki zdraviliški dvorani. Cena 3000 din. V to vključen slav- nostni menu. V spodnjih restavracijskih prostorih vstopnina 400 din — ojačan avto- busni promet iz Celja.

Snežne razmere: Na vsem celjskem turističnem področju je dovolj snega, tako je na Celjski koči 50 cm snega, na Menini pla- ninici 70 cm, v Solčavi 40 cm, Gornjem gradu 35 cm, Mozirski planini 70 cm, Smrekovu 70 cm.

TURISTICO PREDAVANJE

Celjska turistična zveza sporoča, da bo dne 9. januarja ob 18.30 v veliki dvorani Narodnega doma predavanje tov. Joška Dol- ničarja iz Ljubljane o »REPUBLIKI AV- STRIJI«, spremljano z okoli 200 barvnimi diapozitivi.

Silvestrovanje v Rogaški Slatini: v Slo- venskem domu, Novi Svicariji in Pošti! Pen- sion za 3 dni s silvestrovim menijem in vstopnino 7.000 din, za dva dni 5.900, sil- vestrov meni z vstopnino 2.200 din.

RAZNO

Podpisana Karolina Borinc, preklicujem izjavo, ki sem jih izrekla na javnem pro- storu, zoper šefa Krajevnega urada Vojnik, tov. Franca Križnika. — Karolina Borinc.

GOSPODINSKO POMOCNICO z znanjem kuhe, sprejme tričlanska družina. Pogoji zelo ugodni. Ponudbe pod šifro »Poštena in zdrava«.

IZGUBIL SE JE »nemški boksar« rjave bar- ve. Sliki na ime »Ilir«, javite proti nagra- di: Naraka, Celje, Celestinova 14.

UPOKOJENCU z dežele nudim vso oskrbo za pomoč pri živini. Naslov v upravi lista.

ZA VARSTVO DVEH OTROK iščem starejš- so žensko. Rosenstein, Celje, Drapšinova 7.

Najboljše boste silvestrovali v Celju, v Gospodarskem klubu, Kocbekova 6. Rezerv- vacije sprejema gospodarski klub, dnevno od 17. ure dalje v klubskih prostorih.

Ker je število sedežev omejeno, se pri- javite čimprej. Za pijačo, jedoto in ples preskrbljeno. Vljudno vabiljen!

Podpisana Karolina Borinc, preklicujem izjavo, ki sem jih izrekla na javnem pro- storu, zoper šefa Krajevnega urada Vojnik, tov. Franca Križnika. — Karolina Borinc.

GOSPODINSKO POMOCNICO z znanjem kuhe, sprejme tričlanska družina. Pogoji zelo ugodni. Ponudbe pod šifro »Poštena in zdrava«.

IZGUBIL SE JE »nemški boksar« rjave bar- ve. Sliki na ime »Ilir«, javite proti nagra- di: Naraka, Celje, Celestinova 14.

UPOKOJENCU z dežele nudim vso oskrbo za pomoč pri živini. Naslov v upravi lista.

ZA VARSTVO DVEH OTROK iščem starejš- so žensko. Rosenstein, Celje, Drapšinova 7.

Najboljše boste silvestrovali v Celju, v Gospodarskem klubu, Kocbekova 6. Rezerv- vacije sprejema gospodarski klub, dnevno od 17. ure dalje v klubskih prostorih.

Ker je število sedežev omejeno, se pri- javite čimprej. Za pijačo, jedoto in ples preskrbljeno. Vljudno vabiljen!

Podpisana Karolina Borinc, preklicujem izjavo, ki sem jih izrekla na javnem pro- storu, zoper šefa Krajevnega urada Vojnik, tov. Franca Križnika. — Karolina Borinc.

GOSPODINSKO POMOCNICO z znanjem kuhe, sprejme tričlanska družina. Pogoji zelo ugodni. Ponudbe pod šifro »Poštena in zdrava«.

IZGUBIL SE JE »nemški boksar« rjave bar- ve. Sliki na ime »Ilir«, javite proti nagra- di: Naraka, Celje, Celestinova 14.

UPOKOJENCU z dežele nudim vso oskrbo za pomoč pri živini. Naslov v upravi lista.

ZA VARSTVO DVEH OTROK iščem starejš- so žensko. Rosenstein, Celje, Drapšinova 7.

Najboljše boste silvestrovali v Celju, v Gospodarskem klubu, Kocbekova 6. Rezerv- vacije sprejema gospodarski klub, dnevno od 17. ure dalje v klubskih prostorih.

Ker je število sedežev omejeno, se pri- javite čimprej. Za pijačo, jedoto in ples preskrbljeno. Vljudno vabiljen!

Podpisana Karolina Borinc, preklicujem izjavo, ki sem jih izrekla na javnem pro- storu, zoper šefa Krajevnega urada Vojnik, tov. Franca Križnika. — Karolina Borinc.

GOSPODINSKO POMOCNICO z znanjem kuhe, sprejme tričlanska družina. Pogoji zelo ugodni. Ponudbe pod šifro »Poštena in zdrava«.

IZGUBIL SE JE »nemški boksar« rjave bar- ve. Sliki na ime »Ilir«, javite proti nagra- di: Naraka, Celje, Celestinova 14.

UPOKOJENCU z dežele nudim vso oskrbo za pomoč pri živini. Naslov v upravi lista.

ZA VARSTVO DVEH OTROK iščem starejš- so žensko. Rosenstein, Celje, Drapšinova 7.

Najboljše boste silvestrovali v Celju, v Gospodarskem klubu, Kocbekova 6. Rezerv- vacije sprejema gospodarski klub, dnevno od 17. ure dalje v klubskih prostorih.

Ker je število sedežev omejeno, se pri- javite čimprej. Za pijačo, jedoto in ples preskrbljeno. Vljudno vabiljen!

Podpisana Karolina Borinc, preklicujem izjavo, ki sem jih izrekla na javnem pro- storu, zoper šefa Krajevnega urada Vojnik, tov. Franca Križnika. — Karolina Borinc.

GOSPODINSKO POMOCNICO z znanjem kuhe, sprejme tričlanska družina. Pogoji zelo ugodni. Ponudbe pod šifro »Poštena in zdrava«.

IZGUBIL SE JE »nemški boksar« rjave bar- ve. Sliki na ime »Ilir«, javite proti nagra- di: Naraka, Celje, Celestinova 14.

UPOKOJENCU z dežele nudim vso oskrbo za pomoč pri živini. Naslov v upravi lista.

ZA VARSTVO DVEH OTROK iščem starejš- so žensko. Rosenstein, Celje, Drapšinova 7.

Najboljše boste silvestrovali v Celju, v Gospodarskem klubu, Kocbekova 6. Rezerv- vacije sprejema gospodarski klub, dnevno od 17. ure dalje v klubskih prostorih.

KULTURNA BILANCA

Zdaj, ko smo ob koncu leta prišli v fazo bilanc, smisel te častitljive računske navade ne bi bil popoln, če ne bi naredili tudi kulturno bilanco; če ne bi vsaj s preprosto matematiko sešteli to, kar smo dosegli, ugotovili primanjkljaj in izračunali perspektive za prihodnost.

So znamenja, ki kažejo, da je to leto prineslo v našo kulturo nekaj kvalitetnih premikov. A to so predvsem prizadevanja, da bi pričeli temeljiteje reševati vrsto vprašanj in da bi nazadnje izbojevali kulturi tisto mesto, ki ji v sleherni družbi pripada. Tu je seveda treba omeniti v prvi vrsti cel splet razprav v najrazličnejših krogih, ki same po sebi sicer resda še nič niso rešile, a so toliko bolj dobrodošle, kolikor zanje poprej sploh ni bilo časa. Če že repetitio est mater studiorum, smemo upravičeno pričakovati, da bo nujno prišlo tudi do določenih praktičnih rezultatov in sprememb, kajti navsezadnje vendarle ne more biti vse zgolj metanje bobna v steno. Če nič drugega, imamo pred seboj načelno dokaj razčiščene pojme o tem, kakšna je in naj bi bila naša kultura, ji priznavamo enavredno družbeno veljavo, se strinjamo glede njene cene — to pomeni le, da bomo morali te »spoznavne kriterije« deklarativno še v praksi. A to je kajpak še vedno najtežje.

Dokaz o tem so tudi statuti. Medtem ko naj bi ti formalno in pravno zagotovili obstoj in razvoj kulturne dejavnosti v komuni, pomenijo v najboljšem primeru svoj lastni formalizem, nekaj, kar pač je, zato da bi bilo, ker mora biti. V njih v večini primerov na veliko podpiramo, organiziramo in ustanavljamo nove institucije, hkrati pa v resnici nismo sposobni, da bi ohranjali pri življenju vsaj tiste, ki jih že imamo. Tak očiten nesmisel je dediščina tiste faze našega družbenega razvoja, ki je moral, da bi utrdil materialne osnove, zapostaviti vse drugo. Če bi torej takšne formulacije ostale končno veljavne, nimamo od statutarov kaj pričakovati in bi bilo bolje, da jih ne bi bilo. A to so vendarle šele osnutki.

Kar zadeva celjsko kulturno dejavnost v tem letu, bi ji bilo z izjemo izredne najnovejše pridobitve — Muzeja revolucije težko pripisati kakšne večje dosežke od minulih let. Zlasti profesionalne kulturne ustanove niso prebile oklepa določenih problemov, tako materialne kakor vsebinske narave. Posebej velja to za Studijsko knjižnico, okrog katere postajajo zadeve že smešne. Potrebno je bilo namreč celo desetletje in pol, da smo podrla stari trakt in na stare temelje pozidali novo betonsko ploščo, pa potlej nenadoma »spoznali«, da bo treba ploščo zopet odstraniti, ker temelji ne ustrezajo. To je sicer slaba fizika, toda zelo dobra projektantsko gradbena burka! Zato lahko le pozdravimo odločitev celjske občinske skupščine, da poišče krivce.

Medtem ko je Likovni salon v kratkem času obstoja opravił pomembno nalogo — predvsem kot prava »poklicna šola« likovne vzgoje v Celju (čeprav za zdaj še v množično ožjem okviru), je gledališče tudi v tej sezoni zajelo najširši krog ljubiteljev odrske besede in gledališke kulture. To, da si je pridobilo široko naklonjenost mladine, je zanesljivo znamenje solidne usmeritve, čeprav bi bilo seveda prebiti tudi bariero, ki še vedno loči ustanovo od neposrednih proizvajalcev in narobe.

Podobno kot profesionalna tudi amaterska kultura dejansko ni zaznamovala bistvenih sprememb, vendar je značilno nekaj konkretnih pobud, tako rotacija v okvirnem Svetu Svobod in prosvetnih društev kakor prvi trdnější koraki k oblikovanju določene amaterske kulturne politike.

D. Hribar

Premalo izkoriščena čitalnica

BRALCI NAJRAJE BEREJO SODOBNE STVARI IN VOJNO-ZGODOVINSKE KNJIGE.

Ob zaključku starega leta smo obiskali upravnico Mestne ljudske knjižnice v Celju, Marico Frece-Zorko, da bi nam kaj povedala o problemih ustanove ter o tem, kdo vse obiskuje knjižnico, kaj bralci najraje berejo in o drugem.

— Vse naše bralce prav gotovo zanimala, koliko knjig lahko izbirajo v knjižnici? —

»Sedaj imamo že čez 42 tisoč knjig. Ta fond stalno izpopolnjujemo. V letošnjem letu smo nabavili okrog 2600

novih knjig. Poleg teh pa še 451 knjig za Pionirsko knjižnico.«

— Zanima nas, koliko članov imate in koliko bralcev si je letos izposodilo knjige v knjižnici? —

»Od ustanovitve od sedaj se je vpisalo v našo knjižnico nad 13 tisoč bralcev. Ker se je mnogo izmed teh izselilo, umrlo, ali pa iz kakega drugega razloga ne prihaja več v knjižnico, imamo rednih članov nekaj nad 5200. Letos smo vpisali 789 novih članov. V letošnjem letu si je do 1. decembra izposodilo knjige 32.256 bralcev. Od teh je bilo največ (čez 15.000) dijakov. Slede uslužbenci (7000), ostali (to so upokojeanci, gospodinjice, vojniki itd. — 6000), delavci (4000) in kmetje (manj kot 100). Pripomniti pa moram, da se je zanimanje za knjižnico zelo povečalo, odkar smo v novih prostorih. Spremenil se je tudi odnos bralcev do knjig, ker imajo te pred seboj na policah in jih lahko primejo v roke ter si jih ogledajo.«

— Koliko in katere knjige so si bralci izposodili v tem letu? —

»Do decembra je bilo izposojenih 84.935 knjig. Do konca leta pa predvidevamo, da bomo dosegli številko 100 tisoč, ker je december eden najbolj plodnih mesecev.«

Bralci so si izposodili največ leposlovnih knjig (preko 53 tisoč). Sledi mladinsko čtivo (preko 18 tisoč), tujejezične knjige (7000), poljudno znanstvene (5000) in politične knjige (600).

— Katere knjige pa bralci najraje berejo? —

»Mladi seveda berejo najraje pustolovske knjige in to največ Zane Greya in Karla Maya. Zelo radi imajo tudi partizanske knjige in to predvsem dela mladinskega pisatelja Toneta Seliškarja. Za najmlajše pa so seveda zanimive Disneyeve risanke. Opažamo pa, da ne marajo knjig z modernimi ilustracijami.«

Pri starejših bralcih sta od domačih avtorjev najbolj priljubljena Mira Miheličeva in Mariborčanka Nada Gaborovič. Njunih knjig ni nikoli na policah. Priljubljeni so tudi Ingolič, Bevk in Prežihov Voranc. Slednja najbolj pri mladini, ki ju mora brati za obvezno čtivo in pri starih bralcih, ker pišeta zelo poljudno.

Od prevodov je največ zanimanja za knjigo Ljudje v belem. Zelo je priljubljena tudi Kürstova Tovarna oficirjev in knjige Pearl Buckove. Moti pa me majhno zanimanje za nekatere ruske književnike, recimo za knjige Maksima Gorkgea.

Ce rezimiramo, lahko rečemo, da so najbolj brane novitete, sodobne stvari in zgodovinsko-vojne knjige.

— V novih prostorih imate tudi urejeno novo čitalnico. Jo bralci mnogo obiskujejo? —

»Ne. Bralci jo slabo izkoriščajo. Ne vem, mogoče ljudje zanje ne vedo. Tako ostaja njen bogat knjižni fond neizkoriščen. Čudim se tudi temu, da je ne izkoristijo dijaki vozači, ki morajo pogosto čakati na avtobusne in železniške zveze ter gredo ta čas raje sedet v kavarne in restavracije.«

— Imate kaj težav z bralci, ki neredno vračajo knjige? —

»Seveda. Ti so nam ena izmed največjih ovir pri poslovanju. Namesto da bi nam vračali knjige pravočasno, jih posojajo znanec in prijatelj. Tako morajo drugi naši člani čakati nanje včasih tudi po več mesecev. Nekateri pa nam jih ne vrnejo tudi po večkratnih opominih. Leže jim doma po vseh kotih, medtem ko jih marsikateri bralec zaman čaka.«

— In še zadnje vprašanje. Kaj si želite v novem letu? —

»Želela bi, da bi imeli dovolj sredstev, da bi izpolnili pripomočke bralcev pri izbiri knjig, predvsem kataloge. Želela bi tudi, da bi delavne organizacije usmerjale čimveč delavcev v našo kulturno institucijo, kjer bi se potrudili, da bi jim nudili to, kar jim je potrebno za razvedrilo in znanje. Ravno tako je moja želja za prihodnje leto tudi ta, da bi bil bogat knjižni fond v čitalnici tako izkoriščen, da bi morali nabaviti nove stole.«

S.L.

DVA LITERARNA VEČERA V DECEMBRU

V torek popoldne so slovenski književniki priredili v Celju v veliki dvorani okrajne skupščine dva zelo uspešna literarna nastopa. Prvega popoldne za srednješolsko mladino in drugega zvečer. Ob veliki udeležbi občinstva so brali svoja dela Božidar Borko, France Bevk, Božidar Pahor, Anton Ingolič in Vlado Habjan.

Nedavno so Celje obiskali tudi črnogorski književniki. Svoja dela so brali v slabo zasedeni dvorani Narodnega doma. Če bi prišli vsaj tisti, ki v Celju poučujejo jugoslovansko književnost, bi bila slika manj mučna.

Na sliki (desno) so v prvi vrsti književnik Mihaško Lalič (dobitnik Njegosove nagrade), pesnik Peter Džuranić, pisatelj Božo Bulatović, pesnik Ljubislav Miličević in pisatelj Marko Džonović.

Slavko Belak:

CELJSKI FILMSKI SPORED V PRETEKLEM LETU

LETO gre h kraju in navada je, da ob koncu leta delamo obračun. Potegnimo torej črto čez letošnji filmski repertoar in pomudimo se kratak čas pri vprašanjih, ki se jih sicer bolj poredko lotevamo.

PARADA IZGUBLJENIH IN IZRABLJENIH MOŽNOSTI IN MILIJONOV

DOMACO kinematografijo, kakor smo jo spoznavali v tekočem letu, obeležuje tak pisan spektrum značilnosti, da je res nemogoče spraviti jih na manjše število, in pod skupni imenovalec. Saj se domači filmi raztezajo v dokaj širokem diapazonu od filmov, kakršni je bil na primer film IZ OČI V OČI, pa do filmov tipa OTOKI, OPERACIJA TIZIAN ali celo MESTO. Redkokdaj bi lahko prizadevanja producentov tako zanesljivo imenovali razsipavanje družbenih sredstev kot prav pri domačem filmu. Zakaj?

VRSTA člankov in razprav o preprodanem filmu MESTO, ki ga je posnela grupa dozdevno obetajočih filmskih entuziastov in zapolnila sarajevsko tožilstvo, kaže na bolečo točko naše kinematografije — kdo razpolaga s sredstvi in kdo prevzema odgovornost za delo naših proizvodnih podjetij. Mar ni tipično, da smo kmalu po prepovedi omenjenega filma zasledili v tisku razprave o tem, po kakšni sreči je prišlo do snemanja filma IZ OČI V OČI, letošnjega puljskega laureata, da so snemanje ovirali prav družbeni organi pri podjetju, prav tisti organi, ki so brez slabe vesti glasovali za vrsto manj uspešnih in pomembnih filmov.

TRDNO in nespremenljivo je pričanje naših filmskih hiš, da so igralci slaba točka jugoslovanskega filma. Zato kličejo na pomoč tuja, proslavljenega imena: Elke Sommer in Petra van Eycka v OTOKIH, Williama Campbella in Patricia Mc Geeja v OPERACIJI TIZIAN. Pa

nas menda niti slab sprejem obeh filmov tako pri nas kot v svetu ne bo spametoval in sprevergel ukoreninjenega prepričanja.

DA bo mera polna, nastopa še slovenska filmska publicistika s pisarijo za in proti filmu NAS AVTO in s pisarijo za in proti filmu SAMORASTNIKI. Medtem ko so NAS AVTO v glavnem odklonili tako recenzenti kot publika, pa je — glej no! — film SAMORASTNIKI nalezl pri publiku na nepričakovano zanimanje. Toda nam gre za NACELA — kaj bi s filmom, pa naj je ljudem še tako všeč, če so kritiki deljenega mnenja glede njega! Pa se je pričelo veliko pranje — scenarist zahteva svojo verzijo (stroške naj nosi družba!), skupina kritikov zahteva spremembo konca (stroške naj nosi družba!) in morda se bo zbralo še kaj filmarjev, ki bodo našli tak ali drugačen razlog, da bodo tudi sami izdelali svojo verzijo. Potem se zamajajo temelji TRIGLAV-FILMA, pa spet zaženemo vik in krik z obtožbami in natolcevanji.

PRI vsem tem pa se čudimo, kako da naša filmska publika nič kaj ne ceni domačega filma, kako da so ji tuji dosti bolj všeč. Kako naj cenimo domači film, če celo tisti, ki živijo od njega, pljuvajo nanj? Kako naj prepričamo našega človeka, da je film vendarle vreden ogleda, čeprav se mu scenarist odpoveduje.

KONCERT STIRIH UMETNIKOV

18. decembra je bil v Narodnem domu koncert, ki se je uvrstil med najlepše koncertne prireditve leta 1963.

Nastopili so štirje pomembni jugoslovanski umetniki: harfistka Pavla Uršičeva, flavtisti Boris Campa, mojster igre na rog Jože Falout in pianist Marijan Lipovšek.

Umetniško vrhunsko izvajanje spored je obsegel dela od baroka do moderne.

M.

čeprav ob njem režiser dokazuje svoj prav in čeprav z njim kritiki opozarjajo in grozijo? Za koga pravzaprav imamo našo filmsko publiko in s kakšno pravico ocenjujemo povprečen okus?

(Nadaljevanje prihodnjic)

Slovensko ljudsko gledališče je za ljudskega gledališča Miran Herzog. novoletno praznovanje uvrstilo še Nastopajo: Nada Božičeva, Marjan Dolinar, Marija Goršičeva, Janex Kislterjevo mladinsko igro »IZ-LETO«. Uspešno uprizoritev je zrealiziral Skof ter učenca osnovne šole Branko novoangažirani režiser Slovenskega in Zvonko Trnovšek.

VSAK DAN PO SNEGU, DEZJU, METEŽU, VSAK DAN PO SNEGU, DEZJU, METEŽU • VSAK DAN

Med delom in naravo

Bela, dolgo pričakovana odeja snega, ki prekrije zemljo, pregrne za nekaj mesecev tudi sužensko vdanost ljudi, ki od nje živijo. Po več mesečnem garanju, si kmetovalci za hip oddahnejo. Sedeč ob toplem zapečku, ob steklenici jabolčnika ali kvintona, zrejo skozi okno v — metež, da se lahko po metežu znova začnejo na delo v gozdove.

Ta, ista bela odeja, ki za nekaj časa razbremeni dejavnost kmetovalcev, ki priključijo razposajen smeh in krik na smučišča, pa zagreni marsikateri obraz malčka, ki mora uro, ali pa še več, s svojim slabotnim telesom utirati gaz proti šoli. Takrat smeh za hip utrne na premraženem obrazu, otrpne v očeh.

Drugi dan po snežnem metežu smo obiskali nepopolno osemletko, na obronkih hribov, v Svetini.

Tega dne ni bilo otroškega živčava okrog šole. Visoko šolsko poslopje je čemerno nastavljačo svoje stene nasproti razpokanemu cerkvenemu zvoniku z nemo uro. Ob vhodu v šolo so bile ob steno prislone otroške smuči, s katerih se je tajal sneg.

Ko smo se vzpeli po mokrih, spolzkih stopnicah, smo potrkali na vrata. Tišina. Previdno smo odprli. Velika soba je bila polna lepo zloženih mokrih, velikih in malih, usnjenih in gumijastih čevljev. Na obešalnikih so viseli otroški suknjiči in grobo pletene rokavice.

Povzpeli smo se eno nadstropje višje. Izza nekih vrat je prihajalo ubrano otroško petje, ki je takoj zatem utihnilo. Po trkanju smo nekaj časa čakali. Odprlo nam je črnolaso dekle, prijetne zunanosti s smehom v očeh, ki se je hip nato spremenil v zmedenost.

»Oprostite, mi smo od časopisa, smo dejali ter se mimo nje zrinili v razred. V dveh lepo razvrščenih vrstah so stali otroci zardelih ob-

kali večji na smučeh, izza njih pa so capljali manjši z od mraza otrplimi nogami in plavimi nosovi. Majhne postave so se spreminjale v drobne črne pikice, ki so se za hip vtapljale z drevesi, nato se zopet zaškrile, malo nižje v belini, dokler niso utonile v toplini domače hiše.

»Tako vsak dan ...« je skoraj zase dejala učiteljica Lenka Leban, ki je, kakor mi, zrla za njimi.

»Da, vsak dan, dokler ne zavijejo navzdol po dolini v tovarno ...«

— Ali ste v teh krajih rojeni?

»Ne, v Celju. Tu sem šele poldrugo leto. Po končanem šolanju sem prišla sem.«

— Vam je všeč vaš poklic?

»Da, zelo. V začetku sem bila sicer malo razočarana, sanjnila sem kako bo takrat ... Sedaj trpim, ker jim ne morem še bolj pomagati. Uvedli smo topli obrok hrane, vendar ga vsi ne sprejemajo. Starši pravijo, da je 250 dinarjev zanj preveč. Uredili smo tudi prostor, kjer si za silo posuše opremo ... Ven-

razov in presenečeno zrl v nas. Ob tabli je majhna deklica mečkala v dlani kreda in pogledovala zdaj nas, zdaj na tablo ...

Cez nekaj časa se je ošabno poslopje odelo v otroški živčav. Samo za nekaj časa. Nato je otroški smeh počasi kapljal po še neizhojenih stezah med v nebo vzraščeni skeleti dreves. Sprejaj so se pomi-

dar jim ne moremo nuditi tistega kar imajo otroci po mestih ...»

— In učni uspeh?

»Slab. Poletni delo, pozimi narava. Skušamo dopovedati staršem, da delajo veliko krivico otrokom, ko jih zadržujejo doma pri delu. Vendar do danes nismo dosegli nekih večjih uspehov. Lani leto smo imeli enega samega učenca v zadnjem razredu. Večina jih izstopi že prej, ker so dovolj stari, drugi do zadnjega razreda ne pridejo ...«

Prvikrat v življenju oče

(humoreska)

Ves prevzet pod otisom, da je postal oče, je Peter dirjal s klinike na pošto.

— Sporočiti moram materi beselo novico, si je domislil, ko je preskakoval po tri stopnice hkrati. Pogled na drobno skremženo bity, ki mu ga je bolniška sestra podržala za okencem v porodnišnici, ga je prežl do poslednjega plakenca. Tisto nekaj, zavito v plenice, tako dolgo in s hrepenenjem pričakovano, je bilo končno tu ...

— Mati in otrok sta zdrava, je povedal zdravnik in še brezplačno svetoval: »Popijte kako škodelico kave, pomirite se, potem pa spet pridite in prinesite ženi sopek rož.«

Da, da, vse to bo storil. Toda najprej mora zvedeti mamo. Postal bo telegram, telefona mati nima. Telegram. To je najhitreje.

Brez sapa je odril v pošto in se zapodil k okencu:

»Prosim, je jecjal, potem pa v nestrpnosti zadržal: »Dajte mi že obrazec za telegram.«

Prsa so se mu napenjale od pričakovanih očetovskih dolžnosti, toda roka se mu je tresla, ko je napisal:

Danes zjutraj smo dobili zdravega otroka — Stop — Tudi Marta je zdrava — Stop — Tvoj presrečni Peter — Stop —

Uradnica se je prizanesljivo in ljudomšno nasmehnila, ko je preletela besede. Potem pa je kratki čestitki pristavila še svoj nasvet:

— Bi ne bilo prav, če bi napisali kaj imate: fantka ali punčko? —

Peter je čutil kako mu rdečica barva obraz od ušesa do ušesa. Proč je postal oče. Prvič v življenju. Kako naj bi se vsega v eni sapi spomnil? Pozabil je pač vprašati kakega spola je pravzaprav tisto bity, ki ga je blagovolilo tako zmesti. Naposled mu je bilo dovolj muzanja za hrbtom, kjer je bila orsta strank. Moško je namignil uradnici, češ, prav imate in dejal:

— Pravo. Pripišite: Toliko za danes. Spol sledi jutri — Stop —

— Jih bo obiskal dedek Mraz?

»Ne verjamem.«

— Kaj si pa vi želite, da bi vam prinesel?

»Fanta za Novo leto od vojakov. Rada bi šla smučat v Kranjsko gor.«

— In kako ste si tukaj uredili življenje?

»Vsi štirje učitelji smo mladi. To nam malo lajša življenje, ker skupno rešujemo probleme, ki so v večini primerov isti. Drugače pa poslušamo radio, dobivamo tudi časopis, ob nedeljah pa grem včasih plešat v mesto ... Z vaško mladino vsako leto naštudiramo kakšno igro, s katero potem gostujemo po vaseh ...«

Ko smo se pozneje peljali po ozki vsekani cesti navkreber, smo srečali enega malčka, ki je hrabro korakal po snegu. Ko se je udobno vsedel, si je obrisal nos in začel izpraševati o motorju, če ima radio, zakaj ga ta nima ... Nato je izstopil in se odpravil po ozki gazi v hrib. Da, tako vsak dan, razen kadar je doma delo, ali pa kadar zavije mimo ošabne stavbe v dolino, v tovarno; toda to bo pozneje ...

Janez Sever

Snežne slike

RAZMIŠLJANJA OB PRVEM SNEGU

BELE MUHE LETAJO, OTROKOM KRUH ZAKLEPAJO.

Kje so leta, ko mi je mati pela to pesmico. Gledala sva skozi okno, ko so snežinke počasi pokrivale kup drv na dvorišču. Prav počasi. Postajal je vedno manjši, dokler ni popolnoma izginil in je nanj spominjala le gomila, podobna toliko drugim, rastresenim po dvorišču. In pod njimi je bilo skrito vse. Od polomljenega voza do kupa gnoja. Vse je prekrila ta nedolžno bela snežna odeja.

Nisem razumel, zakaj mi to poje. Saj je bilo za nas otroke vendar tako lepo, ko je padal sneg in smo se lahko sankali in kepali. Ni bilo več umazanega dvorišča in kupa gnoja. Bilo je vse tako lepo, belo, čisto ...

Lepo se je voziti z avtomobilom po skoraj kopni cesti, če se ta vije po snežnem polju. Kupi zoranega snega beže mimo tebe skupaj z žalostnimi piramidami hmeljev, ki vpijejo po zelenju in se hočejo v lahmem vetriču iznebiti belih snežnih kapic, ki jim jih je nadel sneg.

Toda vsaka prijetna stvar enkrat mine, tako tudi vožnja. Ko zavijemo v Arji vasi na cesto proti Velenju, se prične naša vožnja po razbunkanem morju. Dobro, da se mi želodec ne obrača, drugače bi nikdar ne prispeli na cilj, ker bi morali prevečkrat ustaviti.

Velenje. Stolpnice z belimi klobuki, bloki na enakimi pregrinjali. Na kandelabrih uličnih svetilk pomagajo sončnim žarkom, ki silijo k materi zemlji, ledene sveče čudovitih oblik. To je pozdrav Velenja. Mrtve sveče na kandelabrih.

Ob železnici se skupina otrok sanki po tri metre dolgem smučišču, na nasipu železniške proge. Brez električnih signalov.

Po shojeni gazi nese stara mamica majhno smrekico, da pripravi doma veselje vnučkom.

V trgovini mlada prodajalka dolgočasno zre skozi okno in zeha, ne preostane ji drugega.

Sneži. Zopet. Snežne pahuljice neutrudljivo tolčejo ob vetrobransko steklo avtomobila. Brisalci se nemotno borijo z njimi. Na cesti, ki je bila prejšnji dan še lepo zorana, se kažejo v lučih žarometov sledi kamiona, ki vozi pred nami. Počasi gre. Kje so še Slovenske Konjice? Snežinke pa ne vedo za skrbi. Padajo neutrudljivo. Ustavimo, da bi pomagali brisalcema, ki sta se utrudila.

V lučeh žarometov se prikaže drobna postavica petnajst ali šestnajst let stare deklice, ki s težavo poriva težko naložen bicikel. Tako drobna je ob velikem, s torbami in vrči naloženem moškem kolesu.

Deklica, kam pa pelješ ob takem vremenu? se mi vsili to, tako vsakdanje vprašanje.

Oblijejo jo solze in med njimi mi vsa premražena pove, da pelje mleko v Gelje. Ime da ji je Franeka.

Boso čevljarstvo

Ne trdim, da nimamo zelo veliko čevljev; da jih nimamo celo toliko, da so izložbena okna prodajal z njimi tako rekoč natrpana. (Mimogrede — ponekod precej neokusno in docela neurejeno kakor da bi hoteli kar vso trgovino, seveda brez

le moških kakor otroških čevljev, ki z zelo redkimi izjemami kažejo odsotnost vsakršnega okusa ali kvečjemu to, da so korenine avstro-ogrske estetike zelo globoke.

Toda da ne bi delal prehudo konkurenco strokovnjakom, ki določa-

Prodajalne čevljev so zlasti ženske zavoljo skornčkov dobesedno oblegale. V popoldanskih urah, vedo povedati prodajalci, ni bilo domala za obstati za prodajno mizo.

prodajalcev in potrošnikov, preseleti v izložbe! Torej ne trdim, pač pa se mi dozdeva, da v poplavi čevljskih izdelkov nimamo tudi ti- stega, kar bi bilo kaj vredno še po- čem drugem kakor zgolj po ceni. To velja tako za stereotipne mode-

jo, kakšen model bo krasil kakšne noge, (ali bo imel recimo podplat en sam šiv ali pa bo ta šiv v dveh, treh »nadstropjih«), se bom skušal čimbolj umejiti — predvsem na to, kar se zdi v naši čevljski industriji in prodajalnih čevljev morda najbolj aktualno. A to je zlasti vprašanje, kako to, da v najhujši zimi ni v nobeni prodajalni PRAKTIČNEGA IN LEPEGA otroškega čevlja? Namesto tega je povsod slišati opravičevanja: »Tovarne nam jih ne dajo«, kakor da bi bilo mogoče otroka obuti že v dejstvo! Pri tem velja dodati, da ni praktično, lepo in udobno že vse, kar vendarle imamo in prodajamo, ker nam je poč ponudila industrija. Vsekakor bi se dalo diskutirati o tem, ali otrok v čevlju z malone jeklenim podplatom, podobnim kopitu, sploh lahko hodi in ali je za nogo res tako zdrava guma. In naposled, kaj je z manjšimi številkami čevljev? Kaj po trgovsko trgovinski logiki otroci z malimi nogami morda ne potrebujejo čevljev? Da ne govorimo ni ti o tem, kako mizerna je izbira po barvah usnja, kako dejansko sploh nimamo belega čevlja, če pa že, celo v »zimski izvedbi« kombiniranega s črnim lakom, kar je v najboljšem primeru stilno eksperimentiranje brez vsake logične povezave z namenstnostjo obutve.

Pri vsem tem se seveda poraja tudi vprašanje, ali so naše prodajalne čevljev storile vse, da bi vsaj v danih možnostih zadovoljile potrošnika, se pravi, otroka? Ali pa bo morda čevljska industrija plasi- rala na trg zimske čevlje kdaj spomladi? Če bi sklepali po tem, da je v zalogi precej letnih modelov še v tem času, izpolnitev vprašanja ni docela izključena. Kakorkoli že, takšna trgovina je precej bosa, a to zveni hkrati absurdno, predvsem zato, ker bi morala biti prva obuta!

drh

Ni prej vedel

Ko je zdravnik dal pacientu nogo v mavco, mu je rekel, da lahko naslednji dan odide domov. Toda naslednjega dne mu je dejal, naj še kak dan ostane, da se ne bi poškodba izrodila, kajti kakor je bral v časopisu, je ta zelo težke narave.

Dežurni gasilec na novoletni zabavi

Epopeja Poni ekspresa

Epopeja »Poni ekspresa«, prve poštne službe, ki so jo vzdrževali hrabri jahalci in ki je povezovala vzhodne ameriške pokrajine z bogatimi, deloma neraziskanimi in slabotnimi območji na zahodu, se je pričela 1858 leta. Tedaj je namreč bilo že preko pol milijona Amerikancev onstran planin;

večja nevarnost.

Pot je začela pri Sen Zoziju. Od tod do cilja je bilo skupaj 190 »relejnih postaj« za počitek in za zamenjavo konj. Postaje so bile razdeljene na različnih razdaljah, in sicer primerno terenu in težavnosti jeze. Zanimiva je tudi ugotovitev, da so rabili za zavarovanje »relej-

mov pošte, ki je bila namrečena v posebnih usnjenih vrečah na sedlu. Cena je bila dokaj huda. Za pismo s 14 grami je pošiljatelj plačal pet dolarjev.

Razumljivo je, da je organizatorjem štafetne poštne službe bilo veliko na tem, da čim bolj skrajšajo čas potovanja pošte z enega kraja Združenih držav Amerike do drugega. In zares so uspeli ta čas zmanjšati na 10 dni — to pa hkrati pomeni, da je razdaljo 3.200 kilometrov »pošta«, ki se je hkrati pošiljeval kot »prevoznega sredstva« le konji, premagali to razdaljo v tako kratkem času. Lahko bi bili vzor marsikje. Le pomislimo 320 kilometrov v enem dnevu. Pošta je dnevno prešla od 60 do 200 kilometrov. Na relejnih postajah so konjenike čakali sveži konji. Jahalec je počakal le za predah in že je z znanim krikom »holoa« nadaljeval pot.

Indijanci so jahalce Poni ekspresa pogosto opazovali iz zasede, toda napadali so jih le redkokdaj. Kajti jahalci Poni ekspresa so spoštovali pravice Indijancev, niso jih izživali, niti jim niso nikoli prizadeli kake škode — razen v primerih skrajne sile. To je bilo še toliko bolj pomembno, ker so jahalci te »pošte« jahali okoli dve tretjini poti skozi indijansko ozemlje in bi nasprotno ravnanje prav gotovo že v kali onemogočilo njihove podvige.

Pogosto se je pripetilo, da so jahalci prišli do postaje za zamenjo konj, kjer so našli le pogorišče. Tako so bili tudi primeri, da je moral jahalec prejahati kakih 600 kilometrov — brez da bi lahko zamenjal konja.

Najbolj slaven med njimi pa je vsekakor Buffalo Bill. Jahalec Poni ekspresa je postal s šestnajstimi leti, znan pa je postal s podvigom, ko je prejahal v 22 urah 515 kilometrov. Med potjo je v tej dirki počival le toliko, da je zamenjal mokro sedlo.

Poni ekspres je prvi prinesel v Kalifornijo vest o Linkolnovi izvolitvi za novega predsednika ZDA.

Toda to, česar niso mogli storiti Indijanci, kar ni uspelo nelojalnim konkurentom, razbojnikom — to je uspelo navadnim bakreni žici. Ta je namreč končala zgodovino znamenitega Poni ekspresa.

TRČENJA

Mi, Jugoslovani hitimo v komunizem. Nekateri se pri tem oslobajajo težke odgovornosti, da bi čimprej prispeli in tako prihaja do trkov s tistimi, ki hitijo odgovorno. Kajti kadar

idejno trčita dva komunizma, sta prizadeta Marx in Engels;

kadar trčita dva avtomobila, nastrada pešec;

trčita dva oodilna principa, nastrada kurir;

trčita dva pisca, se domača knjiga znajde v kleti;

trčita dve šolski reformi, je dijak prikrajšan za znanje;

trčita dva direktorja, popusti standard;

trčita dve sekretarki, odpustijo pomočnika načelnika;

trčita dva spiska, izpade človek;

trčita dva festiva, dobi občinstvo možganski pretres;

trčita dve rešitvi, je izpopolnjen birokrat;

trčita dve koncepciji, nastane kontracepcija;

trčita dva dogmatika, se ne zgodi nič;

trčita dva študenta, dobita otroški dodatek;

trčita dva trampaja, pohvalijo mestnega reporterja za poročilo;

trčita dva urbanista, zraste na kraju trka drevo;

Kadar trčita dva inozemska turista, oba spregovorita srbohrvaško.

Zato vas lepo prosimo, tovarišice in tovariši, prenehajte »trkatje«, kajti ker sta na ozki brovi trčila ovna in padla v vodo, smo bili prisiljeni sprejeti Zakon o prepovedi posedovanja ovnov.

Zato, ker sta trčila po dva vodilna tovarisa na istem položaju, smo si morali izmisliti nova vodilna mesta.

Imamo dovolj zakonov, dopolnitev in sprememb. Prosim vas, naredite vse, da bi preprečili sprejem zakona o »trkanju«.

Vlada Bulatović Vib

MISLI VELIKIH LJUDI

Družba je bolj mačeha kot mati in obožuje svoje otroke, ki se do bričkajo njeni nečimrnosti. (Honoré de Balzac)

Ko vas kdo prosi česa, kar ne morete spolniti, mu gladko odklopite in ne dopustite nobenih goljufivih upov; dajte pa takoj, kar hočete dati, tako si boste pridobili prikupnost odklanjanja in prikup-

nost dobrodejnosti, dvojno poštenje, ki čudovito povzdiguje značaj. (Honoré de Balzac)

Zakon je neumnost, ki jo narediš s srcem, ne s pametjo. (Francesco Jovine)

Mrtlici predstavljajo popoln ideal nepremičnosti. (Francesco Jovine)

ZA ZDRAVJE V STARIH LETIH

Slovenski pisatelj Janez Trdina (1830—1905) je pred smrtjo k svojim spominom dodal še odlomek, ki nam vedro prikazuje pisateljeve boleznin in njihovo zdravljenje:

Do petdesetega leta nisem poznal skoro nobene bolezni. Tem več pa jih je prišlo pozneje, posebno takih, ki izvirajo iz prehlajenja. Influenca sem imel do zdaj že enajst. Pet let me je mučila podagra, ki ji pravijo Gorenjci »pútika«. V svojih boleznih nisem klical nikoli doktorjev na pomoč in nisem rabil nobenih lekov. Samo takrat, kadar se mi je život zaprl, sem poslal po steklenico grenke vode, ki obmi je vselej pomagala. To je bil ves moj strošek zaradi zdravja. Lečil sem se torej sam in to s petimi zdravili, ki se zovejo: mir, gorkota, post, voda in dobra volja. Užival sem med boleznijo samo mleko, juho in kuhano sadje. Prejšnje čase nisem vina piskul, dokler mi ni odleglo. Pozneje sem odstopil od te navade. Influenca, ob katerih nisem pil nič vina, so trajale po šest tednov, tiste, ob katerih sem si ga privoščil, pa komaj po štiri tedne. Ta izkušnja me je uverila, da je dobro vino jako hasnovito za bolnika. Od takrat ga popijem, če sem bolan, vsak dan po pol litra, kar mi prav dobro tekne.

Preizvrstno zdravilo mi je bila v vseh boleznih dobra volja. Čital sem samo zabavne knjige, ki so me silile na smeh, ali pa take spise, ki so poročali o sijajnih napredkih vseh slovanskih narodov. To berilo me je navdajalo s takim veseljem, da sem kar vriskal v postelji navzlic vsem bolečinam. Če je prišel k meni kak znanec, nisva imela nikoli resnih pogovorov, nego sva se šalila, si pravila vsakovrstne smešne burke in anekdote in se smejala brez konca in kraja.

V vsaki bolezni sem tudi mnogo prepeval. Ako nisem mogel ponoči spati, sem pel fantovske poskočnice in podoknice po več ur zaporedoma, včasih prav do belega dne. Tudi sem zložil o vsaki svoji bolezni zabavljivo »pesem«, ji naredil naprev in jo

krožil potem marljivo, dokler se bolezen ni naveličala poslušati mojo strašno »poezijo« ter ni pobegnila.

Za pokušnjo náte moj pozdrav influenci:

Oj dolenska influenza, ti si vražja peštilenca, pust' na miru me Gorenjca! Brž poberi se od mene, nade me imej nobene! Pihnil bom, ti odletiš, pljunil bom, ti se zvališ, kihnil bom, ti omedliš itd. itd.

(Namesto »kihnil« je Trdina prvotno uporabil neki precej krepkejši glagol.)

Kajne, da ni čudno, ako se je bolezen prestrašila takega pesnikovanja in mi dala kmalu slovo? Drugim ljudem naklada bolezen velike stroške, moje finance pa še okrepuje. Tiste tri influence pred petimi leti so mi pomogle, da sem si prihranil več nego 50 goldinarjev.

—o—

Zgodba izpod gore Lisce

Vse od leta 1879 do 1924 je na Razboru pod goro Lisco učiteljeval Blaž Jurko, nenavadno originalen mož. Bil je vse: tudi lovec, planinec, sadjar, padar, muzik, ljudski pravnik, šalilivec, rokoborec... O njem si ljudje še danes pripovedujejo zgodbe, med katerimi je tudi tale, ki je povrh še zapisana v Jurkovih osebnih spominih:

V poznem večeru je nekdo potrkal na okno razborskega šolskega upravitelja in zaslislal se je krepak, nizek ženski glas:

»Hitro odprite, prosim! Farovžka sem! Gospod so me poslali!«

Jurko, ki se je že spraviljaj spat, je pogledal z okna. Bila je farovžka kuharica, še dosti mlada, okrogla ženska. Odprl ji je.

»Oh, ko bi vi vedeli,« je vzdihnila. »kako strašen revež so naš gospod! Ze ves dan imajo tako hude vetrove, da so od njih kar zeleni in vijoličasti. Tako zelo jih napihuje, da ne morejo ne ležati ne sedeti ne hoditi. Z vsemi zdravili so že poizkusili, tudi z janežem in poprovo meto. V svojem hudem trpljenju so mi dejali: — Steci k šoli, ker samo Jurko mi lahko še pomaga!«

»No, seveda,« je pritrdil Jurko, ki nikomur v sili še ni odrekel svoje padarske pomoči. Iz omarice z mažami, tekočinami, obvezami, orodjem in starimi zapiski je vzel v papir zavito klistirno cev, stekleničico glicerina in košček vazelina. »Kar pojdiva!«

Ni jim bilo daleč tja do župnišča poleg cerkve.

Bilo je res vse tako, kakor je povedala kuharica. Župnik ju je sprejel z žalostnim stokanjem, premetaval jo se v usnjenem naslanjaču poleg odgrnjene postelje, ves pisan v obraz. Zajeceljal je v bolečinah:

»Neznansko me napenja in umrl bom, če mi vi, Jurko, ne boste pomagali. Usmilite se me!«

Kuharica je morala prinesiti skledo tople vode in hitro je bilo pripravljeno vse potrebno. Tedaj je Jurko velel bolniku:

»Zdaj pa v posteljo! Obrnite se na levo stran, skrite noge in razoderite svoj zadnji del! Vi pa,« se je ozrl na kuharico, »naju tačas pustite sama!«

»Za božjo voljo! Kaj vendar name-ravate z našim gospodom?« ga je zadržala presenečena, vznevoljena.

»Ne gre drugače,« je vztrajal Jurko. Pokazal je kuharici klistirko ter ji razložil pomen te priprave in način njene koristne uporabe. Kar strmela je nad vsem, na kraju pa odločno odkimala:

»Stojte! Tega pa že ne! Dokler sem jaz živa, tega vi ne boste delali! Kaj pa mislite! Saj ste vendar kristjan, ali ne? Kaj takšnega bi vi počenjali z našim gospodom, ki so žegnani? Zraven tega pa so še sila sramežljivi! Nikoli in nikdar! Zato raje kar meni prepustite cev! Sama bom opravila z njo!«

»Prav,« se je nasmehnil Jurko. Dal

je ženski še nekaj navodil in se poslovil.

V svitu novega jutra je spet potrkalo na okno učiteljevega stanovanja. Bila je farovžka kuharica. Prinesla je v papir zavito klistirko. Polna zadovoljstva je povedala:

»Oh, kako hitro je sinoči pomagala tale vaša priprava! Zнала pa sem tudi prav ravnanje z njo! In pomislite: Vsi vetrovi so kar naenkrat šli od njih! In koliko jih je bilo in kakšni so bili Tega si še predstavljati ne morete! Potem pa si je gospodu kar duša oddahnila. Davi so že prav zgodaj vstali in hodijo zdajle po sobi gor in dol, pri tem pa si veselo žvižgajo in na ves glas boga hvalijo. Tukaj vam vračam preimeno reč. V zahvalo za pomoč in rešitev od muk pa vam pošiljam še tale v papir zaviti srebrni goldinar. In rekli so, če bi bilo še kdaj treba...«

Zero

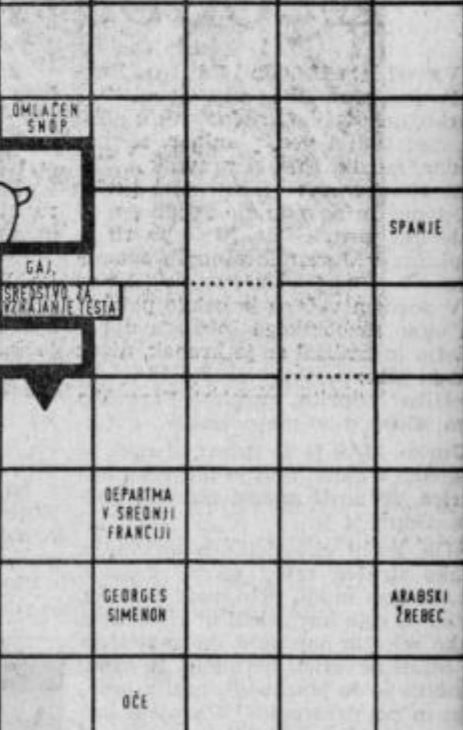
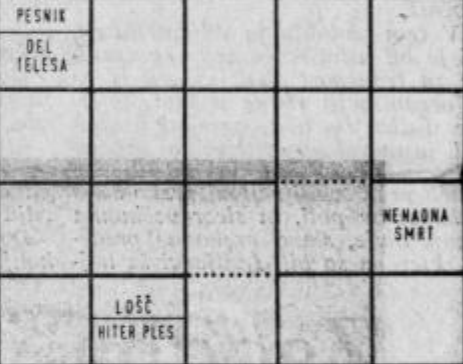

Komunalna banka Celje

obvešča svoje komitente, da v dneh od 3. do vključno 6. januarja 1964. za stranke ne bo poslovala.

Prav tako v navedenem času za stranke ne bodo poslovale poslovne enote Komunalne banke Celje, in to Celjska mestna hranilnica, podružnica za kreditiranje kmetijstva in vse ekspoziture v okraju Celje.

Ižrebane bodo denarne nagrade: Hranilna knjižica z zneskom 15000, 10000 in 5000 dinarjev

TOČEN NASLOV:

Ključavničar CELJE

ZELI VSEM

• DELOVNIM LJUDEM

• SREČNO

• NOVO LETO

• 1964

Vsem članom
zbornice in
sodelavcem
želimo mnogo
poslovnih uspehov
in osebnega
zadovoljstva v letu
1964

Gospodarska zbornica Celje

Trgovsko podjetje

»ŽELEZNINAR«

s poslovalnicami

• »LABOD«

• »MERKUR«

• »ZALEC«

• »PREBOLD«

• »VRANSKO«

in matično poslovalnico

Vam želi
srečno in uspešno novo leto
1964

Kolektiv

Tovarne emajlirane posode Celje

*vam želi srečno in
uspešno polno novo leto*

KOVINSKO PODJETJE

»KLIMA« CELJE

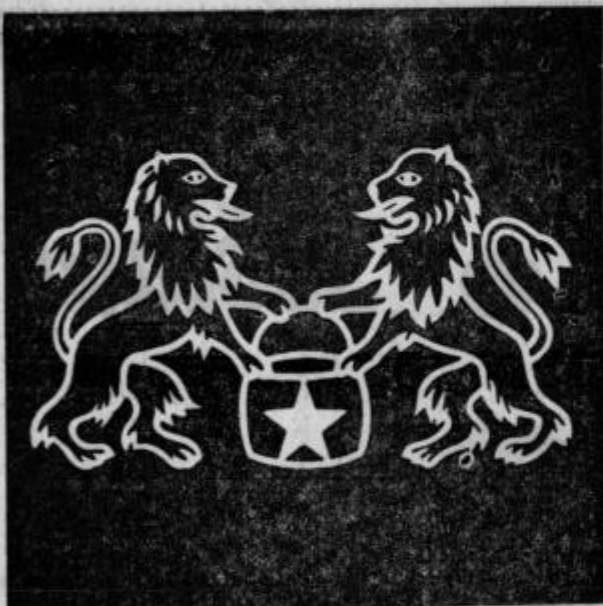

ZELI VSEM SVOJIM
POSLOVNIM PRIJATELJEM
SREČNO IN USPEHOV POLNO
NOVO LETO 1964

Srečno in uspehov polno novo leto 1964 vam želi

kolektiv

*Gozdnega gospodarstva
Celje*

1
9
6
4

TRGOVSKO PROIZVODNO PODJETJE

»VELEŽITAR«

z ekonomskimi enotami

MLINI — PEKARNE — TRGOVINE
UPRAVA IN POMOŽNI OBRATI

želi vsem svojim poslovnim prijateljem
srečno in uspehov polno novo leto 1964

OBRTNO PODJETJE

»STEKLAR«

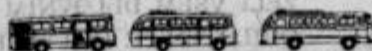
VAM ŽELI
SREČNO IN USPEHOV POLNO
NOVO LETO 1964

Avtobusni promet CELJE

S TURISTIČNO
POSLOVALNICO
IZLETNIK

Vam želi
srečno in zadovoljno
leto 1964

ELEKTRO

VAM ŽELI
V LETU 1964
MNOGO USPEHOV
IN OSEBNEGA
ZADOVOLJSTVA

• CELJE

Občinska skupščina Celje
 Občinski odbor SZDL Celje
 Občinski komite ZKS Celje
 Občinski odbor združenja
 borcev NOV Celje
 Občinski komite ZMS Celje

ŽELIJO VSEM
 OBČANOM IN
 DELOVNIM
 KOLEKTIVOM
 MNOGO USPEHOV
 IN OSEBNEGA
 ZADOVOLJSTVA
 V LETU 1964

Komunalni zavod za socialno zavarovanje Celje

ŽELI
 VSEM
 ZAVAROVALCEM
 OBILO
 SREČE IN
 ZADOVOLJSTVA
 V LETU
 1964

Okrajni sindikalni svet Celje in občinski sindikalni sveti:

CELJE
 ●
 VELENJE
 ●
 ZALEC
 ●
 MOZIRJE
 ●
 LASKO
 ●
 SL. KONJICE
 ●
 SENTJUR
 ●
 SMARJE p. J.
 ●
 BREŽICE
 ●
 KRSKO
 ●
 SEVNICA

ŽELIJO VSEM KOLEKTIVOM
 IN DELOVNIM LJUDEM
 SREČNO
 NOVO LETO 1964

AVTO CELJE

◆
 ŽELI VSEM DELOVNIM
 LJUDEM OBILO SREČE IN
 OSEBNEGA ZADOVOLJSTVA
 V LETU 1964
 ◆

V LETU 1964 VAM ŽELIJO
 NADALJNIH USPEHOV
 PRI IZBOLJSEVANJU
 ŽIVLJENJSKEGA STANDARDA
 NASIH DELOVNIH LJUDI

Občinska skupščina Velenje
 Občinski odbor SZDL Velenje
 Občinski komite ZKS Velenje
 Občinski odbor združenja
 borcev NOV Velenje
 Občinski komite ZMS Velenje

Tapetništvo

CELJE

Z OBRATI VELENJE
 IN VOJNIK
 IZDELUJE
 VSA TAPETNISKA
 DELA, POLAGANJE
 PLASTNICNIH MAS
 IN OSTALA
 AVTOTAPETNISKA
 DELA

SREČNO
 NOVO LETO
 1964

KOLEKTIV SPLOŠNEGA OBRATNEGA PODJETJA

»OBNOVA« Celje

ŽELI VSEM DELOVNIM LJUDEM
 OBILO SREČE IN USPEHA
 V 1964. LETU

Šaštani

●
 Elektra

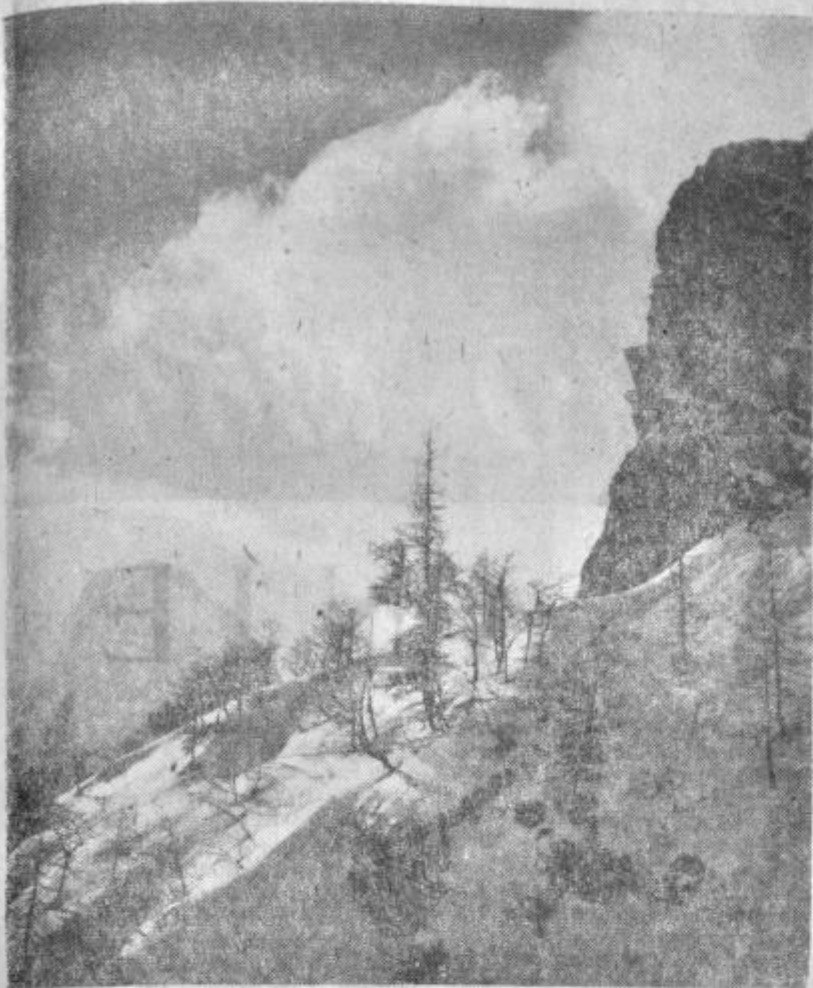
PROIZVAJA
 ELEKTRICNO
 ENERGIJO ZA
 INDUSTRIJO
 IN POTROŠNIKE

 SREČNO
 NOVO LETO
 1964

ŠPORT-LETOS

SMUK V NOVO LETO

Zima nad Okrešljem (foto: Ciril Debeljak)

Bližamo se času ko po neki ne-napisani tradiciji delamo obračun minulega leta. Tako tudi športniki. Nekateri so ga že v teh dneh opravili na letnih zborih, druge pa to še čaka.

Kaj nam je prineslo leto, ki ga zaključujemo in od katerega se bomo čez dan, dva poslovili?

● V ORGANIZACIJSKEM pogledu je ostalo več ali manj vse po starem. Na čelu telesnovzgojnih organizacij še zmeraj stoji okrajna zveza, za telesno kulturo, ki je v letošnjem letu dobro zastavila svoje delo. Njena nadaljnja stremiljenja pa bodo šla v krepitve občinskih zvez za telesno kulturo in v počasno odstopanje večine nalog prav tem organizacijam v komunah. Gre namreč za imperativ — tudi telesna vzgoja mora najti svoje mesto v komunalnem sistemu. In da ne bo zamere — v mnogih občinah so v tem pogledu storili že marsikaj. To še posebej velja za Zalec, pa tudi za Smarje, Velenje in deloma Celje. Drugod bodo morali pohitei, da ne bodo zaostajali in da ne bo telesna kultura venomer na repu družbenega razvoja.

● V ŠPORTNEM ŽIVLJENJU JE ATLETIKA PO ZASLUGI AD KLADIVARJA še zmeraj daleč pred vse. Tudi leto je dosegla izreden vzpon in to predvsem na račun mladinskih ekip. Izkazali pa so se tudi številni posamezniki, med katerimi vsekakor izstopajo Lešek, Vivod, Vazič, Kolnik, Stamejčičeva, Lubejeva itd. Neverjetno pa je to, da je ta najmočnejši športni kolektiv ob prehodu starega v novo leto brez predsednika. Želimo, da bi ta problem kmalu in zlasti še zadovoljivo rešili.

● OSTALI ŠPORTI V KVALITETNEM POGLEDU ZAOSTAJAJO. Toda navzlic temu so tu ekipe, ki močno posegajo ne samo v republiški, temveč tudi v državni vrh. Mladi rokometarji iz Celja so se tudi letos lepo uveljavili. Veliko si lahko obetamo tudi od rokometne šole za pionirke oziroma mladinke, ki naj da prav tako določeno kvaliteto.

● HOKEJISTI NA TRAVI so letos osvojili ne samo naslov republiškega, marveč tudi pokalnega prvača Slovenije; na državnem prvenstvu pa so bili četrti, oziroma drugi, če ne bi vmes posegla športna birokracija.

● SOLIDNO KVALITETNO STOPNJO DRŽIJO TUDI HOKEJISTI pa čeprav doslej niso imeli zadovoljivih pogojev za delo. Že več let so republiški prvaki. Zlasti obetajoča pa je mladinska vrsta, ki je letos na republiškem prvenstvu povsem zasluženo premagala celo renomirano ekipo z Jesenic!

● CELJSKI SMUCARJI so nekoliko zaostali. Trenutno ni v Celju tekmovalcev, ki bi posegli v republiški in državni razred; vsaj veliko jih ni. Minili so časi, ko so po snežnih poljanah zmagovali tekmovalci kot brata Cetina, Nunčič, Uršič, Veber in drugi. Na ta padece so seve vplivali naravni pogoji, mile zime brez snega in podobno. Časi pa se spreminjajo in obetajo svetlejša dni. Že zdaj se namreč pozna sistematično delo z novo generacijo; svoj delež k novemu vzponu pa bo lahko dal tudi bodoči zimsko rekreacijski center Celjska koča-Svetina.

● NOGOMETARJI so po zaslugi Kladivarja na pragu novih uspehov, ki jih bodo morda uvrstili v višji

tekmovalni razred. Žal, pa se ti ljudje na sploh ne znajo pogovarjati za okroglo mizo kot enakopravni partnerji. Škoda je namreč, da se stremiljenja po tesnem sodelovanju med vsemi nogometnimi klubi v Celju razvijajo ob klubskih straneh. Škoda, resnična škoda, saj bi lahko s skupnim delom in enotno politiko dosegli mnogo več, kot pa imamo. Kot pravijo so se nazadnje le pogovorili tako, kot je prav.

● PLAVALCI so letos uspešno premagali krizo, ki je nastala po nekaterih razprtijah s Plavalno zvezo Slovenije in klubom Ljubljana. Pa ne samo, da so jo premagali; dokazali so, da znajo delati in živeti tudi bolj skromno. Hvaležna je ugotovitev, da v tej krizi niso pozabili na vzgojo naraščajo.

● KOŠARKA v Celju se ne more prav razviti. Ta ugotovitev je pravzaprav nerazumljiva, zlasti še, če se spomnimo, da je to igra, ki navdušuje veliko število mladih ljudi.

● Podobno je z NAMIZNIM TENISOM. Tudi ta igra si ne more pridobiti slovesa, kot ga je imela v prvih letih po vojni. Sicer pa povejmo še to, da edina sekcija v Celju, to je pri Partizanu, dela pod nemogočimi pogoji. Društvo namreč nima ustreznih prostorov, zato tudi pingpongaši igrajo le v garderobah, skladiščih itd.

● KAZNO JE, DA SE OBETAJO ODBOJKI LEPSI ČASI. To si ta igra, ki je močno priljubljena zlasti med člani delovnih kolektivov, zasluži. Zato le pogumno naprej!

● NA PRAGU RAZVOJA so nekatere tekoatletske sekcije, kot hokej, dviganje uteži, judo itd. Tu imajo Olimp in velenjski Rudar ter deloma Partizan Celje mesto svoje najmočnejše predstavnike.

● S PRECEJSNIMI TEZAVAMI SE BORIJO ČLANI KONJENISKEGA KLUBA. Navzlic temu so dosegli nekaj pomembnih zmag. In če bo končno rešeno še vprašanje hipodroma in njihovega dela v sklopu kmetijske organizacije, potem lahko z optimizmom zremo tudi na to panogo.

● IZREDNO LEP NAPREDEK SO POTRDLILI VELENJSKI KOTARJI. V Velenju je našla ta športna dejavnost svoja plodna tla.

● ORODNI TELOVADCI so v stagnaciji. Kot vse kaže ni prave zavzetosti za to panogo, pa tudi telovadnice so pretesne, da bi jim bile več časa na razpolago.

● ČLANI CELJSKEGA AERO KLUBA so tudi letos dosegli nekaj izrednih uspehov. Zdi se pa, da so preveč skromni in da ne govorijo preveč radi o svojem delu in rezultatih, ki jih imajo.

● SVOJE PRAVO MESTO JE NASLA ŠPORTNA DEJAVNOST TUDI V DELU AVTO MOTO DRUŠTVA. Gotovo pa je, da bi se ta zvrst lahko še bolj razmahnila, če bi imela na razpolago tudi ustrezne steze, tekmovalne proge in podobno.

● NA SOLIDNI POTI MOCNEJSEGA VZPONA SO SOLSKA ŠPORTNA DRUŠTVA. Nekateri celo pravijo, da je v teh organizacijah perspektiva in da bodo kmalu prerasle ostale. Želimo, da bi se ta napoved uresničila, saj gre v tem primeru izključno za mladinske športne organizacije.

● DELO V PARTIZANSKIH DRUŠTVIH je v stagnaciji. V delu teh

organizacij se nekaj lomi. Novi čas je prinesel tudi novo vsebino dela. Zdaj v teh organizacijah prevladuje športna dejavnost. Medtem ko rekreacija še ni našla svojega pravega mesta, je splošna vadba v močnem zaostajanju.

● IZREDEN VZPON SO DOSEGLI STRELCI. Lahko rečemo, da je ta panoga v okraju v resnici in po vseh zaslugah na prvem mestu. Izredno pozornost pa zasluži tudi zaradi vsebine in namena. Saj gre prav v tem primeru ne samo za športno aktivnost, marveč tudi za obrambno vzgojo. Celjski strelci visoko notirajo tudi v državnem merilu. In če se bodo zboljšali časi še glede gradenj strelišč, potem lahko na tem področju pričakujemo še večje rezultate tako v množičnosti kot tudi kvaliteti.

● VECJIH USPEHOV pa ne pričakujemo samo pri gradnji strelišč, marveč pri gradnji športnih objektov na sploh. Dokler bomo bolj pri-

dno rušili športna igrišča kot jih gradili, ne moremo govoriti, da je telesna vzgoja tudi v resnici sestavni del socialistične vzgoje in družbenega standarda. In končno — več pozornosti in družbenega priznanja si zaslužijo tudi telesno vzgojni delavci. Tudi oni opravljajo pomembno družbeno in politično vzgojno delo. Zato ne kaže njihova prizadevanja — v ogromni večini primerov amaterska — podcenjevati. Zaslužijo si priznanja in opore pri izpolnjevanju zahtevnih nalog. Žal, pa večkrat vsi skupaj na te pridne in skromne ljudi pozabljamo.

Za konec še to, tudi v skladu s tradicijo in običaji — vsem skupaj, zlasti pa zvestim bralcem športne rubrike našega lista, vsem športnikom in članom telesnovzgojnih organizacij ter vsem delavcem v teh društvih naše iskrene čestitke ob novem letu, z željo, da bi bilo 1964. leto zdravo in srečno ter polno novih uspehov. M. B.

Končno zimsko-športni center

Sliki prikazujeta zadnja montažna dela na novi vlečnici, ki sta jih v glavnem opravila Matej Suhač in Alojz Kladnik.

Preteklo nedeljo je bila na Tovstnem vrhu, nad Celjsko kočo, spuščena v obratovanje stopideset metrov dolga smučarska vlečnica, ki je postavljena na novo urejenih smučarskih terenih.

Navzlic obilici lepih in pripravnih smučarskih terenov, delovni ljudje celjskega okraja niso do letos imeli večjega, zimsko-športnega rekreacijskega centra. Lansko leto je planinsko društvo, v sodelovanju s smučarskim, začelo urejevati smučarska na Tovstu. Letošnje poletje, predvsem pa jeseni, so člani obeh društev začeli še aktivneje z delom. Enajst nedelj, je več kot trideset članov obeh društev pripravljalo novo — veleslalomsko stezo. Največji problem je bilo razčistevanje steze. Na pomoč jim je priskočil delovni kolektiv »Apnenika«, ki je štore razstrelil in s tem omogočil hitrejšo usposobitev smučarskih terenov.

Z ureditvijo smučarskih terenov na Tovstu, dograditvijo manjše skakalnice in nove veleslalomске proge so bile potrebe po žičnici, oziroma vlečnici vse večje. Lansko leto so zato odkupili od smučarskega društva Novinar za milijon dvesto tisoč dinarjev petdesetno vlečnico, ki jo poganja Tomosov motor tipa »Galeb«.

Planinsko društvo bo v sodelovanju s smučarskim privabilo smučarskega vaditelja, ki bo na razpolago gostom in smučarskim začetnikom vsak dan. Zaradi skromnih finančnih razmer, s katerimi društvo razpolaga, bodo ti vaditelji delali brezplačno. Uporaba vlečnice in vaditeljev bo predvidoma vračunana v dnevno oskrbnino gostov. Z novo vlečnico in zahtevno veleslalomsko progo, so dobili Celjani in drugi delovni ljudje svoj skromen, prepotrben zimsko-športni center, ki pa ima vse možnosti ob podpori delovnih kolektivov za širši razvoj.

J. S.

Pot »Bratstva in enotnosti« strelcev celjskega okraja

Piše: Franci Verdev

Sreda, 27. novembra 1963. Ura je nekaj čez polnoč. Pred Okrajnim strelskim odborom na Slandrovem trgu v Celju je vse živo. Iz raznih občin prihajajo delegati, aktivni strelci ter funkcionarji strelske organizacije. »Putovodža« tovariš Putnik že nestrpno čaka avtobus, kajti po njegovem »vojaškem« času bi moral biti odhod ob polnoči. Daje še zadnja navodila ter nam izroči pozdrave in želje za srečno pot od predsednika OSO generala Franca Rojskega, ki ne more z nami. Avtobus pripelje in vseh 27 nas vstopi. Odpeljali smo se na preko 1000 km dolgo pot po bratski republiki Srbiji.

Bratstvo in enotnost naših narodov je največja pridobitev naše revolucije. To geslo naj bi prišlo vedno bolj do izraza, zlasti pa še ob 20. obletnici II. zasedanja AVNOJ. Vodstvo OSO Celje se je odločilo, da se v cilju zblizanja med strelci okraja Celje ter strelci okraja Zrenjanin odpravi za

dan republike v Banat številnejša delegacija.

Zapustili smo Celje, Zidani most in kmalu smo bili na oni strani Sotle. Prvi naš cilj je bil Beograd, kjer je bil v načrtu ogled muzeja JLA ter sprejem na Strelski zvezi Jugoslavije. Med vožnjo so zlasti dekleta z zanimanjem ogledovala povsem novo pokrajino. Vse je nanje tako močno vplivalo, da so se takoj prilagodile vsaki situaciji. Avtocesta je izginjala za nami in ob 10. uri smo zagledali naš beli Beograd, ki je bil odet v lahno meglo ter jugoslovanske in romunske zastave. Takrat je namreč bila v naši državi romunski delegacija. Mnogi med nami so prvič videli naše glavno mesto in našo največjo reko Donavo. V avtobusu si slišal eno samo začudenje. Tudi tisti, ki so že bili pred leti v Beogradu, niso mogli verjeti svojim očem. Vse lepo, mnogo novega, zares naš ponos in skoraj veličnost.

Pot nas vodi na staro janičarsko trdnjavo Kalegmegdan. Prvič sem ga

videl. Zares nekaj veličastnega, nekaj kar vzbuja v človeku spoštovanje. Prav sem spada muzej JLA, ki je napravil na nas močan vtis. Najdlje smo se zadrževali v prostorih, kjer je prikazan razvoj naše NOB. Mnogi smo se posebno zanimali za vse tiste stvari, ki so bile v zvezi z delom vrhovnega komandanta tovariša Tita. Ko človek pregleda ves razvoj od naselitve Slovanov na ozemlju Jugoslavije pa do konca II. svetovne vojne, šele vidi, koliko žrtev so dali naši ljudje za to, kar imamo mi danes. Še nekaj posnetkov za spomin in odhajamo na Strelsko zvezo Jugoslavije. Malce slabo vreme ne kvari prijetnega razpoloženja.

Sprejem na Strelski zvezi Jugoslavije ter pri predsedniku SZJ in častnem predsedniku SZJ generalpolkovniku Voju Todoroviču je bil za vse nas izredno doživetje. Spoznali smo se z delom SZJ, izmenjali smo nekaj misli, seveda največ o strelstvu. Ob prijetni zakuski se oglašila borbeno slovenska partizanska pesem, ki jo

pojemo skupno. Tovariš Vodopivec iz Ljubljane, ki dela v Beogradu, nam da s prijetno recitacijo še več poguma. Naenkrat se pojavi med nami nasmejan general Vojo. Njegove prve besede: »Zelo sem srečen, da vas vidim!« in objem z vsakim posameznikom nam pomeni nekaj enkratnega. Zanimal se je, kaj delamo v Celju, se zanimal, zakaj ni z nami general Jaka ter nam obljubil, da nas bo obiskal. Zapeli smo Rojskovo pesem »Če študent na rajžo gre«. Čeprav smo sedeli ob sadnem soku, smo bili veseli, saj smo se počutili kot doma. Med nas je prišel še sedanji predsednik SZJ tovariš general podpolkovnik Djukanović Vladimir, ki se je predvsem zanimal za delo OSO Celje. Pohvalil je njegovo delo, saj zavzema OSO Celje eno prvih mest v državi. Naša dekleta so mu izročila šopek cvetlic ter sliko mesta Celja. Prekmalu je minil čas in poslovili smo se. Slovo je bilo prijetno, prav tako kot snidenje.

(Nadaljevanje sledi)

ČITAJTE

Celjski tednik

KOMPAS IZVOZNIK — KOMPAS IZVOZNIK — KOMPAS IZVOZNIK

Menjali za 42 milijonov...

Bližnje praznovanje novega leta je bilo krivo, da je v prejšnjem tednu močno narasel prihod naših izseljencev in Jugoslovancev na sploh, ki živijo in delajo v tujini, v domače kraje. Vlaki, ki so prihajali iz Nemčije, Belgije in drugih držav, so jih bili prepolni. Prišli so, da bi bili vsaj enkrat v letu, vsaj ob prehodu starega v novo leto, skupaj s svojimi domačimi, s starši, brati in sestrami. Prignalo jih je domotožje po rojstnem kraju, želja po srečanju s svojimi najbližjimi...

Da bi jim olajšali menjavo tujih valut in dali na razpolago naša dinarska sredstva, je Kompas tudi tokrat organiziral na teh vlakih in na ljubljanski železniški postaji menjavo denarja. V tej akciji je sodelovala tudi tov. MARA FORTU-NAT, referent menjalne službe pri celjski podružnici Komasa.

— Ste uspešno opravili svojo nalogo?

— Mislim, da sem, je bolj v zadregi odgovorila tov. Fortunatova, saj sem menjala tujih valut za približno sedem milijonov dinarjev.

— To se pravi, da ste s seboj nosili najmanj toliko denarja. Kako pa ste se počutili ob tolikem bogastvu?

— Imela sem ne samo sedem, temveč kar dvajset milijonov dinarjev. Nosila sem jih v posebni torbi. Sicer pa sem zaradi varnosti imela stalnega spremljevalca — miličnika.

— Je bilo to delo naporno?

— Zelo, saj sem delala po štirinajst in več ur na dan. Spanja ponoči skoraj ni bilo.

— Katera tuja denarna sredstva ste v glavnem menjavali?

— Nemške marke.

— So bile menjave večje, ali manjše vrednosti?

— Največja je bila za 1.800 nemških mark.

— In kam ste naložili tujo valuto, ko ste opravili svojo nalogo?

— V celjsko Narodno banko.

— To se pravi, da ste s to menja-

vo ne samo povečali devizni dohodek Komasa, marveč tudi celjskega območja nasploh.

— Da, tako je.

— Ste že dolgo referent za menjalno službo pri celjskem Komasu?

— Tri leta.

— Vas to delo veseli?

— Zelo.

— Kakšen promet ste pri tem delu ustvarili letos?

— V celoti sem zamenjala letos za okoli 42 milijonov deviznih dinarjev. In če povem, da je znašal ta promet lani le 13 milijonov, si lahko predstavljate, da pomeni naša podružnica Komasa veliko tudi kot izvoznik svoje vrste.

— In katera je bila letos vaša največja menjava tujih valut v Celju?

— Bila je to menjava avstrijskih šilingov za okoli 1,6 milijona dinarjev. Ista stranka je nekaj tednov pozneje zamenjala le za malenkost manjšo vsoto.

— Hvala za odgovore in veliko uspehov pri nadaljnjem delu.

— Hvala.

M. B.

SREČNO 1964!

BELESANJE

Dunajska drsalna revija slavi letos 25-letnico uspešnega dela. Da, uspešnega, saj bi lahko o njem govorili milijoni gledalcev in občudovalcev. Po njeni zaslugi se je rodila opereta na ledu. Tudi tokrat, za srebrni jubilej, je nastala nova: Srečne sanje, ki jo je idejno in režijsko zasnoval Will Petter, uglašil pa Robert Stolz. Svojo krstno predstavo je doživela v nedeljo, 22. decembra. Zdaj bo dober mesec navduševala Dunajčane, zatem bo ansambel revije gostoval v Celovcu, kamor bodo po zaslugi Komasa, ki pripravlja številne izlete, popeljali vlaki in avtobusi. In potem pridejo na vrsto še druga mesta...

Letošnji jubilejni program dunajske drsalne revije ima dva dela: Talisman in Muca. Slike prvega dela, Talismana, se odvijajo v nekem avstrijskem zimsko turističnem kraju, kjer so za »mis Avstrije« izbrali članico drsalne revije Silcijo. Tudi njen partner Nobert, se veseli njenega u-

speha. Toda Silvija ima drugačne načrte. Rada bi postala filmska zvezda. To se ji po zaslugi uspeha na reviji lepotic tudi posreči. Ob odhodu ji Nobert zaželi vso srečo ter izroči majhen Talisman. Pri filmu Silvija ni uspela, navzlic talismanu. Toda, kljub temu, ji je prav ta talisman prinesel srečo — vrnila se je Nobertu.

Dogodki drugega dela revije — Muca — se začnejo na neki cirkuski predstavi. Tam je nastopila tudi Lola s plesom »Muca«. Njen uspeh je povsem prevzel Ivana, ki je v hipu pozabil na svojo spremljevalko Kristo. Sprva je imel Ivan nekaj uspe-

ha pri Loli, toda pozneje... In ko je spoznal, da se Lola z njim prav tako igra kot mačka z mišjo, se je vrnil svoji Kristi. Ta del revije se konča v veselem tričetrtinskem taktu.

Takšna je vsebina obeh delov jubilejne predstave dunajske drsalne revije. Bolj kot vsebina so seveda zanimivi nastopi drsalcev in drsalk, nastopi drsalnega zbora itd. Atraktivna prireditve je prav v drsanju. In to povsem razumljivo, saj nastopajo mnogi znani mojstri tega športa. To sta Kathrin in Fred Emanuel, večkratna nemška prvaka v umetnem drsanju, nadalje Elsinger Norbert, sedemkratni avstrijski prvak in drugi na avropskem prvenstvu, Frohner Karin, ki je zlasti lani na prvenstvu v pragi navdušila slehernega gledalca. In nadalje: večkratna nizozemska vrhunska tekmovalka Joan Haanappel, pa Milena Kladrubska itd.

Katastrofa na Atlantiku

V noči med nedeljo in ponedeljkom je prišlo na Atlantiku, 180 milj od Madeire, do ene najhujših katastrof po potopitvi Titanica. Na grški ladji »Lakonia«, na kateri je bilo 1036 potnikov, ki so hoteli božične praznike preživeti na križarjenju, je namreč izbruhnil požar. Po vesteh radia Casablance je brodolom preživel 93 ljudi, medtem ko po vesteh Tanjuga še ni popolnoma znano, koliko smrtnih žrtev je terjala katastrofa. Družine in prijatelji 651 potnikov, povečini britanskih državljanov, s strahom pričakujejo vesti. Po sporočilu ladijske družbe je 24 mrtvih, vtem ko jih 135 pogrešajo. Po vesteh iz ameriškega letalskega oporišča na Azorih pa so rešili 919 potnikov, medtem ko je 19 mrtvih in jih pogrešajo 99.

Predstavninstvo londonske ladijske družbe, katere last je »Lakonia«, ne more odgovarjati na tisoče telefonskih pozivov, v katerih družine in prijatelji ponesrečencev sprašujejo za usodo svojcev. Pravijo pa, da je reševalna akcija, doslej ena največjih, docela koordinirana in da se je v tej pomorski katastrofi pokazala velika mednarodna solidarnost. Posadke ladij in letal, ki so bili v bližini katastrofe, si namreč z vsemi silami prizadevajo, da bi rešili ponesrečence. »Lakonia« še vedno gori, domnevajo pa tudi, da je na njej še vedno nekaj preživelih. V pristanišču Funchal je v sredo priplula ladja »Salta« z okrog 500 brodolomci.

PET CHAPLINOVIH

Charlie Chaplin je toliko znan našim bralcem, da ga skoraj ni treba posebej predstavljati.

Slavni filmski igralec Chaplin je bil že v otroških letih zelo duhovit. V šolo ni rad hodil in se je tudi precej slabo učil. Ko ga lepega dne vpraša oče, ali je napravil vse domače naloge, odgovori mli Charlie: »Ravno zdaj delam zadnjo«.

»Hm,« pravi oče nejevolno, »pokaži mi prvi dve!«

Chaplin se za trenutek zmede, vendar se hitro znajde in odgovori: »Veš, očka, prvi dve bom izdelal, ko končam zadnjo«.

—O—

V mladosti se je Chaplin rad pretepaj z drugimi dečki po cestah. Mati ga je oštevala:

»Ali ne moreš malo mirovati! In navsezadnje, kje je zapisano, da se moraš vedno igrati s temi pokvarjenimi dečki. Zakaj si ne poiščeš boljših?«

»Saj sem jih hotel, pa jim njihovi starši niso dovolili, da bi se igrali z menoj.«

—O—

Leto dni po prvi poroki se je Chaplin obrnil na klub samcev, naj ga spet sprejmejo za člana. Ko ga je predsednik pokaral zaradi nezve-

stobe do bivših prijateljev in mu povedal, da poročenih mož v klub ne sprejemajo, je Chaplin dejal:

»Mislim, da bi me potrebovali kot svarilen vzgled.«

—O—

Ko se je Chaplin hotel ločiti od ene svojih žena, ga je poskušala pregovoriti in mu je rekla:

»Mož, ki zapusti svojo ženo, je lopov.«

»Že mogoče, toda s tabo ne morem več živeti.«

»Molči vendar, saj nisem jaz letala z teboj, temveč ti za menoj.«

»Vem, vem,« je vzdihnil Chaplin, »toda tudi mišja past ne leta za svojimi žrtvami, a jih vseeno ujame.«

—O—

Velik umetnik, ustvaritelj nepozabnega filmskega komika, je bil velika lenoba za pisanje pisem. Po dolgem času je prejel njegov prijatelj naslednje pismo iz LOS ANGELES:

»Dragi prijatelj! Dobil sem izpuščaj v ustih. Obišči me. Obiščite ti ne morem pisati, ker mi je zdravnik prepovedal govoriti.«

GRAND PRIX za volovsko vprego

Medtem, ko se pri nas zavijamo v kožuhe in šale, je v Indiji presneto vroče, novo leto pri njih nikoli ne more biti takšno kot pri nas — v belem. Bogati Indijci si kaj takega lahko privoščijo, če se odpeljejo na sever pod »nebotične vrhove Himalaje. Štiristo milijonski indijski narod ima vse polno šeg in navad, tudi take, ki jih prirejajo v novoletnih dneh. Tako npr. v vasi Hingoli v indijski provinci Maharaštra okoli novega leta prirejajo volovske dirke. Par volov vprežejo v kripo z dvema kolesoma, kateri stoji voznik kot kak grški vojščak. Menda so indijski voli prav posebno urni saj so lani zabeležili rekord 15,3 sekunde na 200-yardov, kar bi po naše znašalo okoli 180 metrov. Nagrada za to dirko je bila precej velika. 500 rupij, ki jih je dobil lastnik rogatih dirkačev, je toliko, kot 100 dolarjev, za Indijca kar lepa vsota.

Kaj vemo novega o mednarodnem jeziku esperantu

● 48. mednarodni kongres esperantistov je bil letos v SOFIJI, ki se ga je udeležilo 3.500 delegatov iz 45 dežel. Izključno so uporabljali Esperanto pri svojem delu.

● Že leto dni je v glavnem mestu Malija Bamaku klub esperantistov, katerega člani so največ domači študentje.

● Julija letos je bila v Beogradu mednarodna konferenca šol, kjer poučujejo esperanto. Ocenjujejo jo kot važen korak k mednarodni konvenciji o pouku esperanta v šolah.

● Konec decembra bo v Münchnu mednarodni mladinski seminar o temi: »Evropska kultura — enotnost v pestrosti? Edini delovni jezik bo Esperanto.

● Pobratili sta se letovišči PRI-MOSTEN pri Sibeniku in VALLOMONT PONT d'ARC v Franciji, kamor pride vsako leto veliko število tujcev, ki se sporazumevajo v mednarodnem jeziku esperantu. Primošten je postal znano letovišče, kjer v zadnjih letih rastejo številni turistični objekti. Mednarodne esperantske organizacije pošiljajo svoje člane na letovanja in prirejajo seminarje. To je pravo mednarodno mesto skozi celo poletje.

● Najvažnejši mesečni časopis svetovne esperantske organizacije »ESPERANTO« ima radne bralce v 84 deželah vseh petih kontinentov.

D. M.